

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

*Τριμηνιαίο Περιοδικό
Από την Ηλεκτρονική Έκδοση
01/04/14 - 30/06/14*

Τεύχος 73

Μια άποψη της Ερμούπολης με γαλήνη..

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Πατριωτικό - Πολιτιστικό - Φιλανθρωπικό Σωματείο

3ης Σεπτεμβρίου 56

5ος Όροφος

10433 Αθήνα

Τηλ & Φαξ : 210 82 26 785

E-Mail : nisosyros@gmail.com

: nisosyros@synd.gr

Ιστοχώρος : www.synd.gr

Ηλεκτρονική Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Ενημερωτικό Περιοδικό

Έτος 20ο - Τεύχος 73

ΑΠΡ – ΜΑΙ - ΙΟΥ 2014

ISSN 1791-9533

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ

Πρόεδρος Συνδέσμου

Δημιουργία - Ενημέρωση Blog

Κώστας Ν. Παπαπολίζος

Συνεργάτες παρόντος τεύχους αλφαβητικά

Αγνή Ζησίδου

Πέτρος Ν. Καμπάνης

Μαίρη Καραμήτσου

Νινέττα Κοντογεώργη

Τάκης Κυριτσόπουλος

Πέτρος Μαραγκός

Στέλιος Παπουτσάς

Ανδρέας Γ. Πασσάς

Γεώργιος Σαρλής

Μαρία Ρώτα

Νίκος Σαλίβερρος

Ελένη Χατζίρη

Δακτυλογράφηση Κειμένων

Ελένη Ανδρικοπούλου

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ενυπόγραφα [κείμενα](#) εκφράζουν τις προσωπικές και μόνο θέσεις των [συνεργατών](#) συγγραφέων τους και συνεπώς δεν απηχούν τις θέσεις του εντύπου μας, το οποίο όμως διατηρεί το δικαίωμα να τα τροποποιεί όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Φωτογραφία εξωφύλλου από τον Ν.Φ. Ραγκούση

Ο Γεώργιος Σουρής έγραψε πριν.... εκατόν τόσα χρόνια.

Της Μαρίας Ρώτα

Η κρίση και η δοκιμασία που ζει η Ελλάδα σήμερα μας τρομάζει, μας φοβίζει και βέβαια πάντα ψάχνουμε να μάθουμε ποιος φταίει.

Είναι πολλοί οι Έλληνες που πιστεύουν ότι εδώ και δύο αιώνες τώρα, θέλουμε να γίνουμε ένα σωστά οργανωμένο, λειτουργικό, προηγμένο ευρωπαϊκό κράτος... και δεν τα καταφέρνουμε. Αντίθετα, μέσα σ' αυτά τα διακόσια χρόνια ζήσαμε πολέμους, καταστροφές και τώρα φθάσαμε σε μια οικονομική κρίση. Τι φταίει, ποιος μας εμποδίζει, που σκοντάφτουμε; Οι περισσότεροι Έλληνες πιστεύουν ότι όλα τα αρνητικά που συμβαίνουν στην χώρα μας οφείλονται στην κακία και δόλια Δύση η οποία θα ήθελε... τι; Ξεχνάμε, βέβαια, ότι την ύπαρξη του κράτους μας την οφείλουμε, σε μεγάλο βαθμό, στον φιλελληνισμό της Δύσης.

Η Δύση θαύμασε και θαυμάζει την ιστορία και την τέχνη της αρχαίας Ελλάδας. «Τα καλά της Δύσης τα ξεχνάμε. Ξεχνάμε το Ναυαρίνο που μας απελευθέρωσε, όταν η δική μας επανάσταση είχε σβήσει». Γράφει ο Νίκος Δήμου. Και βέβαια δεν ήταν μόνο αυτό το σημαντικό γεγονός που βοήθησε την Ελλάδα. Είναι πάρα πολλά γεγονότα που αποδεικνύουν τη βοήθεια της Δύσης για μας τους Έλληνες.

Ας το αφήσουμε αυτό το θέμα για άλλη φορά. Ας δούμε σήμερα, ή μάλλον ας διαβάσουμε σήμερα τι έγραψε πριν από... εκατόν τόσα χρόνια ο Γεώργιος Σουρής. Έγραψε τους παρακάτω στίχους, που είναι τόσο επίκαιροι για τη σημερινή κατάσταση, σαν να τους έγραψε προχθές...

Και γράφει ο Σουρής: «...Ποιος είδε κράτος λιγοστό σ' όλη τη γη μοναδικό, εκατό να ξοδεύει και πενήντα να μαζεύει; Να τρέφει όλους τους αργούς, να' χει επτά πρωθυπουργούς, ταμείο δίχως χρήματα και δόξης τόσα μνήματα;

Να' χει κλητήρες για φρουρά και να σε κλέβουν φανερά, κι ενώ αυτοί σε κλέβουνε τον κλέφτη να γυρεύουνε; Κλέφτες φτωχοί και άρχοντες με άμαξες και άτια, κλέφτες χωρίς μια πήχυ γη και κλέφτες με παλάτια, ο ένας κλέβει όρνιθες και σκάφες για ψωμί, ο άλλος το έθνος σύσσωμο για πλούτη και τιμή... Όλα σ' αυτή τη γη μασκαρεύτηκαν, ονείρατα ελπίδες και σκοποί, οι μούρες μας μουτσούνες εγινήκαν δεν ξέρομε τι λέγεται ντροπή...

...Γι' αυτό το κράτος που τιμά τα ξέστρωμα γαϊδούρια σικτίρ στα χρόνια τα παλιά, σικτίρ και στα καινούργια!

...Σουλούπι, μπόι μικρομεσαίο, ύφος του γόη ψευτομοιραίο. Λίγο κατσούφης, λίγο γκρινιάρης, λίγο μαγκούφης, λίγο μουντάρης.

Σπαθί αντίληψη, μυαλό ξεφτέρι, κάτι μισόμαθε κι όλα τα ξέρει.

Κι από προσπάππου κι από παππού, συγχρόνως μπούφος κι αλεπού. Και ψωμοτύρι και για καφέ το «δε βαριέσαι» κι «ωχ αδερφέ».

Ωσάν πολίτης σκυφτός ραγιάς, σαν πιάσει πόστο: δερβέναγας! Θέλει ακόμα, κι αυτό είναι ωραίο, να παριστάνει τον Ευρωπαίο!

Στα δύο φορώντας τα πόδια που 'χει

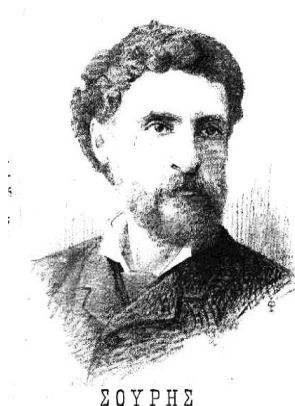
στο 'να λουστρίνι στ' άλλο τσαρούχι...»

Άλλαξε τίποτα στην Ελλάδα;

Πραγματικά, αισθάνεται κανείς ότι ο Σουρής έγραψε σήμερα αυτούς τους στίχους. Δηλαδή αυτή ήταν η Ελλάδα και αυτή εξακολουθεί να είναι. Δεν έχω κανένα πρόβλημα, (το έχω γράψει και στο παρελθόν) για το ποιος πολιτικός ή ποιο κόμμα θα ρθεί στην εξουσία μετά από εκλογές. Αυτόν που θα ψηφίσουν οι πολλοί θα τον σεβαστώ. Ποτέ δεν σκέφθηκα να ξεκινήσω πόλεμο ή να αντιδράσω στις θέσεις εκείνων που εξελέγησαν. Ίσως... αν δεχθούν μπορεί κανείς να κάνει κάποιες προτάσεις για το καλό του τόπου μας.

Με εντυπωσιάζουν όμως η σφοδρότητα και η βιαιότητα με τις οποίες επιτίθενται οι μεν στους δε και... αντίθετα. Την επίθεση ο ένας στον άλλον την θεωρούν και την χρησιμοποιούν ως «ανάχωμα» για να μην έλθει ο ένας ή ο άλλος στην εξουσία. Αχ, Ξένη μου, τι δίκιο που είχες, όταν είπες γιατί αλληλοτρωγόμαστε;

Όσο για την Ευρώπη, τη Δύση, έχουμε ξεχάσει το πόσο θαύμαζαν αυτή τη χώρα, την Ελλάδα για την ιστορία και τον πολιτισμό που προσέφερε σ' όλο τον κόσμο. Ο Φιλελληνισμός που γεννήθηκε στην Δύση γιατί άλλαξε; Φταίνει πάντα οι Ευρωπαίοι; Ξαφνικά ενώ μας θαύμαζαν τώρα μας μισούν; Γιατί;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΪΔΗΣ

110 Χρόνια από τον θάνατό του.

Πάντα «ζωντανός» και πάντα επίκαιρος.

Της Μαρίας Ρώτα

Ο Εμμανουήλ Ροΐδης γεννήθηκε στην Ερμούπολη της Σύρου το 1836 και πέθανε στην Αθήνα το 1904.

Οι γονείς του ανήκαν σε πλούσιες και αριστοκρατικές οικογένειες Χίων εμπόρων, οι οποίες εγκατέλειψαν το νησί μετά την καταστροφή το 1822. Ο πατέρας του Δημήτριος Ροΐδης, καταγόταν από ένα κλάδο παλιάς αθηναϊκής οικογένειας που τον 17ο αιώνα κατέφυγαν στη Χίο και είχαν πλουτίσει με το εμπόριο. Η μητέρα του Κορνηλία καταγόταν από οικογένεια Ροδοκανάκη. Χιώτες και οι Ροδοκανάκηδες, διατηρούσαν έναν από τους σημαντικότερους εμπορικούς οίκους στο Λιβόρνο.

Στη Σύρο πέρασε τα πέντε πρώτα χρόνια της ζωής του ο Εμμανουήλ. Έπειτα, στα 1841, όταν ο πατέρας του ανέλαβε τη διεύθυνση ενός μεγάλου εμπορικού οίκου στη Γένοβα, ο μικρός Ροΐδης γνώρισε την Ιταλία. Εκεί γεύτηκε για πρώτη φορά το μπελκάντο και γνώρισε την τέχνη του θεατρίνου.

Το 1849 οι γονείς του τον έστειλαν στη Σύρο, όπου η πλατιά και στέρεη παιδεία του (γλωσσική, ιστορική, φιλολογική) θεμελιώθηκε στο Λύκειο Χρήστου Ευαγγελίδη.

Ο Ευαγγελίδης διέγνωσε το συγγραφικό ταλέντο του μαθητή του και τον παρότρυνε να εκδίδει, μαζί με τον συμμαθητή του Δημήτριο Βικέλα, το περιοδικό «Μέλισσα». Στο Λύκειο Ευαγγελίδη διδάχθηκε, ο Ροΐδης εκτός από άριστα Ελληνικά και εμπορική αλληλογραφία. Η διδασκαλία αυτού του Λυκείου είχε ιδιαίτερη σημασία στην συγγραφική εξέλιξή του.

Και όπως γράφουν οι ειδικοί: «...ο λόγος του έχει μια θαυμαστή οικονομία, λεκτική λιτότητα και επιγραμματικότητα. Ο Ροΐδης αποστρέφεται τη φλυαρία, τη συναισθηματικότητα, την επιτηδευμένη ωραιολογία. Κι όπου φαίνεται ότι χάνεται σε λεπτομέρειες, το κάνει εσκεμμένα, για να παραπλανήσει τον αναγνώστη και να τον κεραυνοβολήσει με κάποιο λεκτικό εύρημα. Είναι ο αριστοτέχνης της λεξιτεχνίας και της ευφυολογίας».

Το 1855 πήγε στο Βερολίνο, όπου παρακολούθησε μαθήματα φιλολογίας και φιλοσοφίας. Αργότερα εγκαταστάθηκε στο Ιάσιο της Ρουμανίας και εργάστηκε στο εμπορικό κατάστημα του θείου του Δημητρίου Ροδοκανάκη. Τότε άρχισε να μεταφράζει το «Οδοιπορικόν» του Σατωβριάνδου. Ο θείος του, (οι τότε έμποροι υπηρετούσαν τον Κερδών και τον Λόγιον Ερμήν) τον έπεισε να έλθει το 1860 στην Αθήνα και να εκδώσει το έργο του. Αργότερα συνόδευσε τους γονείς του στην Αίγυπτο. Μετά τον θάνατο του πατέρα του, μαζί με την μητέρα του, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και ασχολήθηκε με τη δημοσιογραφία. Ο Ροΐδης ήταν πρωτίστως δημοσιογράφος. Στην εποχή του διαμόρφωσε το δημοσιογραφικό ύφος, που διέκρινε τους κορυφαίους της ελληνικής δημοσιογραφίας.

Το Έργο του Ροΐδη

Ο Ροΐδης είχε μια συγγραφική πολυπραγμοσύνη! Όσοι ασχολήθηκαν και σχολίαζαν το έργο του διερωτώνται αν ο Ροΐδης ήταν μυθιστοριογράφος,

δημοσιογράφος, μεταφραστής, λογοτέχνης, κριτικός, σχολιαστής, ευθυμογράφος; Ο Ροΐδης άσκησε τη γραφή και τη συγγραφή υπηρετώντας πολλά και διαφορετικά είδη του λόγου, αφήνοντας να διαφανεί ο προσωπικός του τόνος που διέφερε, ανάλογα με το θέμα. Του άρεσε να σχολιάζει την πολιτική κατάσταση της εποχής του, την κοινωνία κ.α. Το 1875 εκδίδει την πολιτική εφημερίδα «Ασμοδαίος» και γράφει με το ψευδώνυμο «Λύγξ», (που είναι ένα από τα 30 ή 33 ψευδώνυμα) που φαίνεται να χρησιμοποιούσε ο Ροΐδης. Στην εφημερίδα του σχολίαζε τους πολιτικούς, τα κόμματα, τραπεζίτες και εμπόρους. Σε ένα κείμενό του: «Γεννηθήτω φως» στήριζε ανοιχτά τον Χαρίλαο Τρικούπη. Έγραψε πολλά άρθρα και στην εφημερίδα «Ωρα». Το 1880 διορίζεται έφορος της Εθνικής Βιβλιοθήκης. Παράλληλα είναι μέλος της σημαντικής επιτροπής δύο σπουδαίων περιοδικών: «Εστία» και «Παρνασσός» και ως το τέλος της ζωής του συνεργάστηκε με πολλά ακόμη φιλολογικά περιοδικά και εφημερίδες της εποχής.

Αξιόλογα κείμενα

Από τα ωραιότερα γραπτά κείμενα του Ροΐδη, που έχουν εκδοθεί από το Ίδρυμα Ουράνη, είναι: «Το παράπονο του Νεκροθάπτου», «Άγιος Σώστης», «Ψυχολογία Συριανού Συζύγου», «Ιστορία ενός σκύλου», «Η τιμή των γυναικών» και πολλά ακόμη που αναφέρονται σε «Συριανά Διηγήματα». Σπουδαίο έργο του είναι και η «Μηλιά» που είχε δημοσιευθεί στην «Ακρόπολι» το 1896. Στο έργο του ανήκει πληθώρα άρθρων και μελετών, όπου, σύμφωνα με τη γνώμη των ειδικών: «διακρίνεται στον γραπτό του λόγο η βαθιά του πολυμαθεία και η ικανότητά του να κινείται με ευχέρεια μέσα σε μια ποικιλία θεμάτων». Στο μεταφραστικό του έργο, (εκτός από το «Οδοιπορικό» του Σατωβριάνδου), μετέφρασε ακόμα έργα των ξένων συγγραφέων Πόε, Φεγιά, Μακώλεϋ κ.α. «Ιστορία της Αγγλίας», «Ιστορία της Αγγλικής λογοτεχνίας» κ.α.

Γλωσσικές Μελέτες

Η ανάμιξη του Ροΐδη στο γλωσσικό ζήτημα εγκαινιάστηκε με τα κείμενά του «Πάρεργα», «Το ταξίδι του Ψυχάρη» και τα «Είδωλα». Σ' αυτά τα έργα του κάνει την κριτική του για τη γλώσσα. Ιδιαίτερα με τα «Είδωλα» φάνηκε ο ζήλος του με τον οποίον υποστήριξε τη λαϊκή γλώσσα (τη δημοτική) όπως πολλοί της εποχής του. Ήταν ένθερμος και μαχητικός υπέρ της **δημοτικής**... ο ίδιος όμως έγραφε στην **καθαρεύουσα**.

Σε μια ομιλία του στον «Παρνασσό» είχε προσπαθήσει να δικαιολογήσει την ασυνέπειά του... «καθότι εκ ξένης γης ελθών εις την Ελλάδα, έμαθα την γλώσσαν εν τοις βιβλίοις, στερηθείς του δημοτικωτάτου πάσης γλώσσης λαού».

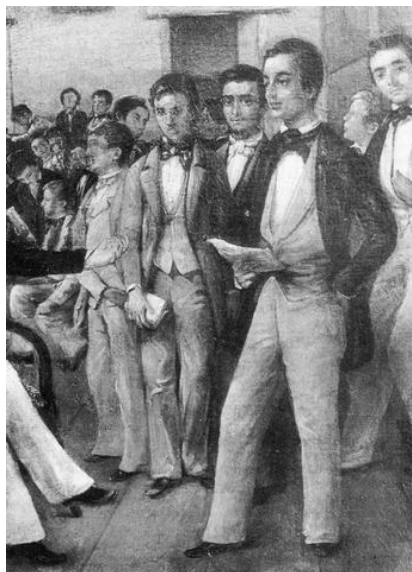
«ΠΑΠΙΣΣΑ ΙΩΑΝΝΑ»

Το 1866 ο Εμμανουήλ Ροΐδης δημοσίευσε το μυθιστόρημα «Πάπισσα Ιωάννα», που προκάλεσε τόσο θόρυβο και σκανδαλισμό, ώστε το βιβλίο να «βραβευθεί» με αφορισμό της Ιεράς Συνόδου, πράγμα που συνετέλεσε περισσότερο στην προβολή του. Βέβαια δέχθηκε σφοδρές επικρίσεις ο Ροΐδης και απάντησε με επιστολές του θέλοντας να τονίσει ότι δεν επιθυμούσε, με τίποτα να σατηρίσει ή να ταχθεί εναντίον της θρησκείας.

Ο καθηγητής Π. Μουλλάς ερεύνησε και μελέτησε το «Ροϊδείο» έργο και μεταξύ άλλων γράφει: «...Ευρωπαϊστής ο Ροΐδης, μοναδικός στυλίστας, διανοούμενος, ενεργός πολίτης. «Περίσσευε» στην εποχή του, της έπεφτε πολύς...» Νομίζω ότι το 2014 ανήκει δικαιοματικά στον Συριανό Ροΐδη.

Ο Εμμανουήλ Ροΐδης

Με συμμαθητές του στο Λύκειο Ευαγγελίδη (είναι ο τέταρτος από δεξιά)

Εμμανουήλ Ροΐδης και «Ασμοδαίος»

Της Μαίρης Καραμήτσου

Πάνω στο έγκριτο άρθρο της Μαρίας Ρώτα, και επειδή έχω ασχοληθεί αρκετά με τη ζωή και το έργο του Εμμανουήλ Ροΐδη, ήθελα να σημειώσω μερικά δείγματα της γραφής του από τη χιουμοριστική εφημερίδα του τον «Ασμοδαίο», όπου εύρισκε τον τρόπο να καυτηριάσει τα έργα της αγέλης, δηλαδή των βουλευτών, και με αυτόν τον τρόπο να ικανοποιήσει και τις δύο ορμές του, πολιτική και λογοτεχνική.

Στο πρώτο άρθρο του, της 5/1/1875, δηλώνει πως «το γέλιο είναι κάλλιστον και υγιεινόν, ιδίως χωνευτικόν και το σπουδαιότερον διακριτικόν μεταξύ ανθρώπων και ζώων». Έλεγε

τις σκληρότερες αλήθειες για τα κόμματα, ιδιαίτερα για τη ρουσφετολογία.
Μερικά δείγματα...

«Ορισμός κόμματος. Ομάς ανθρώπων ειδότην ν' αναγινώσκωσι και να ανορθογραφώσιν, εχόντων χείρας και πόδας υγιείς αλλά μισούντων πάσαν εργασίαν, οίτινες ενούμενοι υπό έναν οιονδήποτε αρχηγόν, ζητούσιν να αναβιβάσωσιν αυτόν διά παντός μέσου εις την έδραν του πρωθυπουργού, ίνα παράσχει αυτοίς τα μέσα να ζώσιν χωρίς να σκάπτωσιν.»

«Πλάσασα τόσον αγαθόν τον κ. Κουμουνδούρον η Θεία Πρόνοια, εφρόντισε να παρασκευάση και φορολογουμένους Έλληνας να αναλάβωσι τα έξοδα της αγαθότητός του...» (διόριζε αφειδώς)

«Η ανοχή της αισχρότητος είναι το κυριότερον γνώρισμα του Έλληнос.»

«Αν η φύσις έδωκεν εις τον κ. Παγκράτην ένα μόνον στόμα ίνα τρώγη, παρέσχεν αυτό δύο χείρας ίνα δωροδοκείται...»

«Εκ των χειλέων του Αξ/μου κ. Υπουργού των Οικονομικών, εξέφυγεν κατά την τελευταίαν αυτού αγόρευσιν ότι η Κυβέρνησις πρέπει να φροντίζει **και** περί των συμφερόντων του Έθνους...»

«Η τιμωρία των παρανομησάντων υπουργών ετέθη υπό της συμμαχούσης αντιπολιτεύσεως ως όρος. (Ύστερα φοβάται καμιά παραγραφή και λέει) Εύχομαι να μη γεννήση **μυν!**...»

Πού είσαι, Ροΐδη μου, 140 χρόνια μετά, να δεις ότι... δεν άλλαξε σχεδόν τίποτε!...

Ο τίμιος, ο πολιτισμένος, παθαίνεται από την αδιαντροπιά, την μωρία, που τόσο ξετσίπωτα δείχνονται και ατιμώρητα, και βάζει τη σάτιρα συνείδηση χρέους. Στο τελευταίο του φύλλο του «Ασμοδαίου» έγραφε: «Ο τύπος της Βουλής ωνόμασεν εν συναυλία τον Ασμοδαίο προδότη, κακοήθη, φατριαστή, κι όταν μια εφημερίδα απεκάλεσε τον Ασμοδαίο συνάδελφο, βρήκε το τρωτό του σημείο. Αναγκάστηκε να κλείσει... «Απόστρεψον, Κύριε, απ' εμού το ποτήριον τούτο...»

Είπαν κι ότι ο Ασμοδαίος τρικουπίζει... «Όχι! Ο Τρικούπης ασμοδιζει!», είπε ο Ροΐδης. Έμεινε στη μνήμη του κοινού για το λεπτό σατιρικό, που δεν είχε γνωρίσει η Ελλάδα. Η εφημερίδα κράτησε μόνο 18 μήνες.

ΜΑΡΩ

Από την Αγνή Ζησιδού

Η Μάρω παιδί αυστηρών εκπαιδευτικών ποτέ της δεν έβγαινε έξω να παίξει. Δεν ξέρω αν γι αυτό ήταν κι ολόλευκο πάντα το δέρμα της, αφού σπάνια αντάλλασσε τις ματιές της με τον ήλιο.

Δεν ξέρω και αν, εξαιτίας του δέρματος της διακρινόταν πάντα το χνουδωτό μουστακάκι της όπου ακριβώς δίπλα του είχε φυτρώσει η μικρή χαρακτηριστική της ελίτσα.

Η Μάρω διάβαζε ολημερίς και με την προτροπή των γονιών της στόχο είχε την πρωτιά. Να την αρπάξει δηλαδή απ τα χέρια της άλλης συμμαθήτριας μας της Μαρίας, που κι αυτή ήταν κόρη συναδέλφων των γονιών της!

Η μόνη απόλαυση της Μάρως ήταν η παιδική χαρά κάτω απ το σπίτι της. Έβγαινε στο μπαλκόνι της και χάζευε τα μικρά παιδιά να παίζουν, να κουνιούνται, να γελούν, να κυλιούνται.

Ήταν η μόνη της χαρά. Στο δρόμο προς και για το σχολείο μου τα διηγιόταν και το πρόσωπο της έλαμπε. Ιδίως όταν μου μιλούσε για τον Μίλτο το χρονιάρικο, που στο καροτσάκι του ανίκανος να παίζει με τ άλλα παιδιά, γελούσε, κραύγαζε και χτυπούσε παλαμάκια.

Την Μάρω την έχασα ένα μεγάλο διάστημα, τηλεφωνικές συσκευές δεν υπήρχαν τότε, κι ένα πρωί στην προσευχή άκουσα απότομα, άκομψα και ξαφνικά τον γυμνασιάρχη σ ένα βάθρο ανεβασμένο να μας λέει: «Μιά μαθήτρια που λείπει πολύ καιρό τώρα, όταν γυρίσει...μην την ρωτήσετε τί είχε! Ακούτε;». Όλες καταλάβαμε για ποια μιλούσε, αφού καμιά άλλη απ τις τρακόσες μας δεν έλλειπε δυό ολόκληρους μήνες.

Ένα χρόνο μετά οι γονείς της πήραν μετάθεση για την Αθήνα, αλληλογραφούσαμε, τελείωσε το Λύκειο, σπούδασε δασκάλα. Στα μεσοδιαστήματα συναντηθήκαμε δυό-τρεις φορές. Παρέμενε παιδί. Πάντα ένα καλό γλυκό παιδί, η Μάρω η γλυκιά μου!

Ξαναχαθήκαμε, αραιώσε εκείνη και μαζί της κι ο γραφικός της χαρακτήρας. Τα ωραία, στρωτά, στρογγυλά της γράμματα χοροπηδούσαν τώρα έξω απ τις γραμμές, αλλά μικρά, κι άλλα πελώρια. Άλλαξαν σπίτι, έφυγαν απ την Κυψέλη, έχασα και τη «σύσταση» της. Από μισόλογα ενός συγγενούς της, έμαθα πως δίδαξε ενάμιση ίσα-ίσα χρόνο και μετά κλείστηκε στο σπίτι κι έπαψε να κυκλοφορεί.

Δεκαετίες μετά, την βρήκα στα εξήντα της να ζει με την ενενηντάρα μαμά της, οι δυό τους. Παχιά πολύ, «απ τα φάρμακα» μου ψιθύρισε στα κλεφτά η γυναίκα που έπλενε τα τζάμια, να περπατάει δύσκολα με το «πι» της.

Με απάθεια δέχτηκε την αγκαλιά μου και τα φιλιά μου, η Μάρω που με λάτρευε κι ήμουν α η καλλίτερη της φίλη, όπως συνέχεια μου θύμιζε. Στη συζήτηση με τη μαμά της, δεν συμμετείχε, με ρώτησε μόνο αν έχω διαβάσει, και τί φαγητό έφαγα το μεσημέρι. Πίκρα! Μεγάλη πίκρα!

Πριν λίγους μήνες η μαμά της, κοντά στα εκατό της, «αποχώρησε» αφού είχε ήδη φροντίσει, να φροντίζει στο μέλλον το παιδί της η Τάνια η Ρωσίδα.

Στο τηλέφωνο που αραιά μιλάμε, η καλή μου η παιδική μου φίλη, με ρωτάει αν ήπια τον καφέ μου, αυτόν που απολαμβάνει, κι είν ο μόνος που της έμεινε πια να λατρεύει.

Στο τελευταίο μου ταξίδι στην Αθήνα, δεν απάντησαν στο τηλέφωνο, ανησυχητικό, αφού ποτέ δεν έβγαине η Μάρω, αλλά ούτε και έμενε μόνη στο σπίτι. Πήρα το μετρό και πήγα μέχρι εκεί. Λίγο πριν την πολυκατοικία της άκουσα φωνές παιδικές. Γύρισα, χαμός στην παιδική χαρά! Κι εκεί, να η Μάρω στο αναπηρικό της καροτσάκι,

με πρόσωπο να λάμπει, χαρούμενη, γελαστή, να χτυπάει ρυθμικά παλαμάκια και να φωνάζει «Μίλ-το, Μίλ-το!»

Κι ίσα-ίσα, που πρόφτασε η Τάνια η Ρωσίδα τα φρένα να της βάλει... άλλη μιά κατηφόρα στην Μάρως τη χαμένη τη ζωή, προσπαθώντας να προλάβει!

ΣΥΡΟΣ Η ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ

Του Στέλιου Παπουτσά

Το να γράψεις για τη νήσο Σύρο, μοιάζει με την ανακάλυψη της Αμερικής. Και αυτό, γιατί έχουν γραφεί τόσα πολλά περί αυτής από ειδήμονες και μη, από ιστοριογράφους και μυθιστοριογράφους, αλλά και από τον παρόντα γράφοντα, ώστε η παρούσα επιχείρηση να θεωρηθεί όχι τόσο αναγκαία.

Όμως, η τωρινή προσφυγή προς αυτή, οδηγείται από μία συναισθηματική ανάγκη, χωρίς να δύναμαι να δώσω κάποια ιδιαίτερη εξήγηση.

Έτσι, θα εισέλθουμε, και θα παραμείνουμε επ' ολίγον ευκαιριακά, στο φιλόξενο τόπο για να καταγράψουμε τινά ιστορικά, έστω και ως επαναλαμβανόμενοι. Άλλωστε, για τη Σύρο και την Ερμούπολη, πάντοτε υπάρχει κάτι για να περιγράψει κανείς. Το παρεχόμενο υλικό από αυτόν τον τόπο είναι πλούσιο και ανεξάντλητο. Ιδού λοιπόν ολίγα τινά.

Η νεότερη Σύρος και η επ' αυτής θεμελιωθείσα, ως εξ ονείρου επιταγή, Ερμούπολη, υπήρξε δημιούργημα των ολίγων και αμέσως μετά, των πολλών προσφύγων, μεταναστών, από τα πέριξ αλλά και τα βόρεια και νότια νησιά του Αιγαίου Πελάγους. Αρχικώς, προς καταφυγή και σωτηρία από την τυραννία και σφαγή των Τούρκων, μετέπειτα προς ελεύθερο βιοπορισμό και αργότερα προς πλουτισμό. Και η χρησιμοποίηση του προσδιοριστικού «πλουτισμός», ας μη χαρακτηριστεί ως υπερβολική, αφού για ένα περίπου αιώνα, βλάστησε, καλλιεργήθηκε και καρποφόρησε πράγματι σε αυτό τον τόπο, ο πλούτος. Ας τον πλησιάσουμε περιγράφοντάς τον συνοπτικώς.

α) *Ιστορική τοποθέτηση.*

Αφήνοντας πίσω τους Κλασικούς και Ελληνιστικούς, σταθμεύουμε στους ύστερους χρόνους.

Κατά την περίοδο της Οθωμανικής κυριαρχίας επί του ελληνικού χώρου, προ και μετά την κατάλυση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και ιδίως μετά την κάθοδο των Σταυροφόρων, η Σύρος συμπεριελήφθη και απετέλεσε μέρος του συσταθέντος το έτος 1207, Δουκάτου του Αιγαίου, από λατινογενείς ηγεμόνες. Πρώτος ηγεμών υπήρξε ο εκ Βενετίας Μάρκο Σανούδο με έδρα τη νήσο Νάξο. Επακολούθησαν άλλοι διάδοχοι ηγεμόνες, όπως ο Κρίσπι, ο Βαρώνος Νικόλαο, ο Δούκας Ιάκωβο, ο Βακόνδιο Βασάλο. Η Ηγεμονία αυτή, παρά την πτώση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, δηλαδή και μετά το έτος 1453, διατηρεί την υπόστασή της με την ανοχή των Τούρκων, οι οποίοι απέβλεπαν εις ίδιον όφελος, σε μια συνεργασία με τις κραταιές τότε Δυτικές Δυνάμεις, οι οποίες, συν τοις άλλοις, κυριαρχούσαν στο παγκόσμιο εμπόριο. Σε αυτά τα χρόνια, στη Σύρο, ασημαντή τότε μικρά νήσος, εγκαθίσταται Καθολικός Κλήρος και κυρίως από Γάλλους Μοναχούς του Τάγματος Ιησουϊτών και περί το έτος 1275, φέρεται να προΐσταται και Καθολικός Επίσκοπος. Το Δουκάτο εξακολουθεί να ηγεμονεύει των Κυκλάδων νήσων μέχρι το έτος 1579, ότε και καταλύεται από τους Τούρκους, οι οποίοι όμως, διά ιδιαίτερους δικούς τους λόγους, εξακολουθούν να επικυριαρχούν, παρέχοντες τη διοίκηση, περιέργως, σε Λατίνους Ηγεμόνες. Το έτος 1803, η Σύρος τίθεται πλέον υπό την άμεσο τουρκική κυριαρχία, διοικούσης μέσω δύο εντόπιων κατοίκων, ως Επιτρόπων. Το καθεστώς αυτό, με την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης διατηρεί κάποια ουδετερότητα μέχρι την κατάλυσή του. Το 1823 εγκαθίσταται στην Σύρο ο πρώτος Έπαρχος του νέου Ελληνικού Κράτους, Αλέξανδρος Αξιώτης.

β) Ιστορικά επακόλουθα.

Κατά τις πιο πάνω χρονικές περιόδους, στη νήσο Σύρο επέρχεται μια αλλαγή στο θρήσκευμα των εγχώριων κατοίκων. Επικρατεί πλέον το καθολικό δόγμα, ανεγείρονται Καθολικές Εκκλησίες και αισθητή καθίσταται η παρουσία των Καθολικών Ιερέων και ιδίως των Καθολικών Μοναχών.

Το γεγονός αυτό, υπήρξε καθοριστικό ως προς τον τρόπο διαβίωσης των κατοίκων, την κοινωνική διαμόρφωση και την περαιτέρω ανάπτυξη της νήσου, η οποία, από μικρά και ασημαντος, μετατρέπεται σε τόπο προσέλευσης χιλιάδων μεταναστών. Τούτο οφείλεται στην ανεπίσημη μεν, αλλά ισχυρή προστασία των Δυτικών Δυνάμεων, υπό την οποία τελούσε η νήσος και κυρίως της Γαλλίας, με την ανοχή και πάλι των τούρκων.

Επακόλουθο αυτής της επικρατούσης ιδιόμορφης πολιτικής κατάστασης, της παρουσίας δυτικών πολεμικών πλοίων και της στάσης που τηρούσε η Τουρκία, υπήρξε η ομαδική άφιξη προσφύγων, οι οποίοι, με την πάροδο ολίγου χρόνου, δημιούργησαν και συνέστησαν την πρώτη αστική πόλη της νεοτέρας Ελλάδος, πάνω στον ξερό τόπο του νησιού, εκμεταλλευόμενοι, τόσο τις ευκαιρίες που

παρείχαν οι διακρατικές συμφωνίες Τούρκων και δυτικών κρατών, όσο και τη φυσικότητα, το μέγεθος αλλά και το υπήνεμο του λιμένος.

Στις 24 Ιουνίου του έτους 1824, αυτοί οι πρόσφυγες συνέρχονται και αποφασίζουν τη σύσταση της πολιτείας των. Την ονομάζουν Ερμούπολη. Το εναρκτήριο λάκτισμα είχε δοθεί. Η πολιτεία αυτή, εντός ολίγου χρόνου θα μεγαλουργούσε και η ονομασία της θα γινόταν γνωστή στο πανελλήνιο αλλά και εκτός της Ελλάδος.

Οι πρόσφυγες αυτοί, νέοι έποικοι της νήσου, θα μετατρέψουν αρχικώς με προσωπική εργασία την παραλία του λιμένος, ακόμη και με πρόχειρες επιχωματώσεις, όπου θα «στήσουν» τις πρώτες μικρές πρόχειρες οικοδομές. Ο ένας καινούργιος κάτοικος, δίνει τόπο και στο νεοφερμένο. Αυτό το γεγονός γίνεται αντιληπτό ακόμη και σήμερα, με τις μικρές, σε έκταση, παραλιακές ιδιοκτησίες.

Οι παλαιοί κάτοικοι ζούσαν στην περίφρακτη μικρή πολιτεία, στον υψηλό λόφο, όπως συνηθιζόταν τότε προς αντιμετώπιση των πειρατικών επιδρομών. Διαβιούσαν κυρίως από τη γεωργία, καλλιεργώντας με μόχθο την άγονο γη της εγγύς θάλασσας. Με τον ερχομό και εγκατάσταση των εποίκων, η κοινωνική ζωή τους, η σύνθεση του πληθυσμού και οι τοπικές συνήθειες άλλαξαν αισθητώς. Έτσι δυσανασχέτησαν αρχικώς και δημιουργήθηκαν προστριβές με τους νεοφερμένους. Τελικώς και με την επέμβαση του Κράτους και τον καθορισμό κρατικών χρηματικών αποζημιώσεων, επήλθαν συμβιβασμοί. Μια καινούργια νησιώτικη κοινωνία γεννήθηκε και ένας νέος τρόπος ζωής δημιουργήθηκε με ό,τι παρασύρει στο πέρασμά του.

Αλλά ας γνωρίσουμε αυτούς τους μετανάστες, που εγκαταστάθηκαν στην νέα πατρίδα τους.

α)Κατηγορία Πρώτη.

Σε αυτή ανήκουν οι πρωτοαφιχθέντες ή μάλλον αποβιβασθέντες από τα γύρω και βόρεια νησιά του Αιγαίου (κυρίως Χίο και Ψαρά), για να διαφύγουν ή να σωθούν από την μάχαιρα του Τούρκου. Αρχική λοιπόν αιτία ο διωγμός των Τούρκων. Στη Σύρο βρήκαν προστασία και πρόχειρο βιοπορισμό ασκήσαντες διάφορα επαγγέλματα και αποτελέσαντες το ναυτικό δυναμικό και το εργατικό της μετέπειτα ναυτιλιακής και βιομηχανικής εξέλιξης.

Ακολούθησαν οι επαγγελματίες έμποροι από διάφορους τόπους, όπως την Κωνσταντινούπολη, Αλεξάνδρεια, Κάιρο και άλλα κέντρα εμπορίου της Μεσογείου και όχι μόνο της τότε εποχής. οι οποίοι αποσκοπούσαν στην μεγέθυνση της εμπορικής δραστηριότητός των.

Είναι αυτοί, οι μεγαλέμποροι, οι τραπεζίτες, οι ασφαλιστές, χρηματιστές, που αποτέλεσαν την υψηλή κοινωνία της πρώτης, θα λέγαμε και τελευταίας

πλούσιας εποχής της Ερμούπολης. Είναι οι νεοαφιχθέντες, που μετέτρεψαν την ασήμαντη νήσο Σύρο σε σημαντικό κέντρο εμπορίου και τη νεοϊδρυθείσα Ερμούπολη σε πόλη ευρωπαϊκής μορφής. Είναι οι ίδιοι μεταμορφωτές του τόπου, που κόσμησαν τη δεύτερη πατρίδα τους, με μεγαλοϊδεατά δημόσια κτίρια, θέατρα και λέσχες και μεγαλοπρεπείς κατοικίες, άπαντα θαυμαστής τέχνης και ρυθμού. Παράλληλα δε, συνέστησαν Ευαγή Ιδρύματα και Νοσοκομεία αλλά και περίτεχνα Μαυσωλεία. Είναι οι διαμορφωτές του υπόβαθρου που καλλιέργησε την πνευματική ανύψωση του τόπου με σημαντικό αριθμό λογίων και πνευματικών ανθρώπων, όπως οι Άνθιμος Γαζής, Γεώργιος Σουρής, Δημήτριος Βικέλας, Εμμανουήλ Ροΐδης, Νεόφυτος Βάμβας, Βελισσάριος Φρέρης, Στεφάνου, κ.ά. Σε αυτή την ξεχωριστή κοινωνική ομάδα, συναντάμε, στα σχετικά τοπικά αρχεία, οικογενειακά ονόματα, όπως Ροδοκανάκης, Συγγρός, Μπενάκης, Πετροκόκκινος, Πρώιος, Πάγκαλος, Βαφειαδάκης, Βοκοτόπουλος, Κουτσοδόντης, Σάμιος κ.ά. Είναι οι δυνάμενοι να προσκαλέσουν στον τόπο τους, στις οικίες τους, Βασιλείς και Πρίγκιπες και Πολιτικούς Άρχοντες της εποχής. Η επιφανής αυτή κοινωνική ομάδα, χάνεται περί το τέλος του 19^{ου} αιώνας.

β) Κατηγορία Δεύτερη.

Σε αυτή τη δεύτερη κατηγορία, ανήκουν οι εγκατασταθέντες αργότερα νεότεροι έποικοι, προερχόμενοι από την ηπειρωτική χώρα, κυρίως από την Πελοπόννησο και Κρήτη, αλλά και Θεσσαλία, ήσαν δηλαδή στεριανοί, οι οποίοι διαμόρφωσαν την νεότερη Ερμούπολη, όχι του μεγάλου εμπορίου, αλλά της βιομηχανικής παραγωγής.

Εδώ και πάλι συνοπτικώς, πρέπει να σημειώσουμε τις αρχικές μικρές ή μεγάλες βιομηχανίες των βυρσοδεφείων, τυποβαφείων, σιδηρουργείων και πλεκτικής, οι οποίες και αποτέλεσαν τη βάση για την μετέπειτα κύρια βιομηχανική ανάπτυξη. Με την εξαπλώσή της κλωστοϋφαντουργίας, παράλληλα αναπτύχθηκαν και άλλα είδη βιομηχανίας, όπως αλευρόμυλοι, μεταξουργία, σχοινοποιεία, χρωματοποιεία, υαλουργεία κ.ά. Εκείνο το οποίο εντυπωσιάζει και σήμερα, είναι η δημιουργία και ιδιαίτερας μορφής εργοστασίων, όπως μολυβδοσκαγείων, με τους ειδικούς υψηλούς πύργους αεροψεκασμού του μολύβδου.

Σήμερα, (ανεξάρτητα από τους συναισθηματικούς λόγους), οφείλουμε να σημειώσουμε ότι, οι περισσότεροι βιομηχανικοί χώροι, προσαρμόσθηκαν προς τις σημερινές ανάγκες της πόλης, ως συνεργεία αυτοκινήτων, αποθήκες ξυλείας, μεγάλα καταστήματα τροφίμων (Super Market), κέντρα νυκτερινής διασκέδασης κ.ά.

Το θέαμα μπορεί να είναι λυπηρό, παρηγορείται όμως κανείς, εάν σκεφθεί ότι η ανάπτυξη αυτής της πόλης, ήταν πράγματι συγκυριακή και ανεπανάληπτη.

γ) Κατηγορία Τρίτη. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν οι ασχοληθέντες με το πλοίο. Αλλά και εδώ, πρέπει να διακρίνομε τους αρχικούς διαχειριστές περί τη ναυτιλία και τους μετέπειτα διακριθέντες πλοιοκτήτες και εφοπλιστές.

Οι πρώτοι εστράφησαν προς την ναυτιλία, παράλληλα με το μεγάλο εμπόριο,(τους οποίους συναντήσαμε ανωτέρω).

Προ αυτής της περιόδου, δηλαδή κατά την ιστιοφόρο ναυσιπλοΐα, η Σύρος, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον μόνο στη ναυπηγική. Χώροι, όπως το Καρνάγιο, ο Ταρσανάς, το Νεώριο.

Κατά την μετέπειτα διάδοχο περίοδο της ατμοκινήτου ναυσιπλοΐας, αρχίζει και η οργανωμένη ενασχόληση με τη ναυτιλία. Με την σύσταση της πρώτης εταιρίας «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ», με έδρα τη Σύρο και άλλων που επακολούθησαν.

Ονόματα, όπως Α. Δαμαλάς, Π. Ράλλης, Η. Κεχαγιάς, Γ.Τομπάζης, Κ. Βολονάκης, Δ. Βαφιαδάκης, Ε. Λαδόπουλος, Α. Δομεστίνης, Βοκοτόπουλος, Συγγρός, συνιστούν τους πρώτους εφοπλιστές, για να συμπληρωθούν από τους ευγενείς φιλοπάτριδες και χαμηλών τόνων Κασιώτες. Οι οικογένειες αυτές, οι τελευταίες, δεν κατονομάζονται ως νεότερες, τρέφει όμως ο γράφων προς αυτές ιδιαίτερο σεβασμό.

δ) Κατηγορία Τετάρτη.

Αυτή η κατηγορία είναι η σύγχρονη. Και παρουσιάζει κάποιες δυσκολίες. Ας την αποφύγουμε.

Αλλά ως προς το παρελθόν της Σύρου, ίσως επανέλθουμε.

Η φωτογραφία απεικονίζει τον Βασιλιά Γεώργιο τον Α΄ στην έπαυλη Βαφειαδάκη στα Χρούσσα. Παρακαθήμενη του Βασιλέως κοιτώντας τη φωτογραφία στα δεξιά η Λελέ Βαφειαδάκη το γένος της επιφανούς οικογένειας Κριεζή και όρθιος παραπλεύρως ο συζυγός της Σταμάτιος Βαφειαδάκης υιός του Δημητρίου Βαφειαδάκη.

Η ΣΥΡΙΑΝΗ ΦΡΥΓΑΝΩΔΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΗ

Γεωργίου Π. Σαρλή
Καθηγητή Πανεπιστημίου

Τα διάφορα φυτικά είδη που συνιστούν τη χλωρίδα μιας περιοχής, συγκροτούν μεμονωμένα ή κατά ομάδες φυτικές ενώσεις, με τις οποίες επιτελείται η φυτική κάλυψη ή αλλιώς **βλάστηση**. Αυτή, κατά την εξέλιξή της, πέρασε από διάφορα στάδια ώσπου εναρμονίστηκε και εξισορροπήθηκε με τους οικολογικούς παράγοντες της περιοχής, ιδιαίτερα με το κλίμα και το έδαφος, με αποτέλεσμα να διαμορφωθεί σε χαρακτηριστικούς τύπους βλαστήσεως, τις **διαπλάσεις**.

Μία από αυτές τις διαπλάσεις είναι και τα **φρύγανα** (phrygana), όρος που δημιουργήθηκε από τον Θεόφραστο (Φυτών Ιστορία 1, 3, 1) και χαρακτηρίζει τη χαμαίφυτη, πολύκλαδη, θαμνώδη ή ημιθαμνώδη ξηροφυτική βλάστηση, της οποίας το ύψος συνήθως δεν υπερβαίνει το ένα μέτρο, τα επάκρια τμήματα των βλαστών των ειδών της αποξυλώνονται κατά την ξηρή περίοδο και οι οφθαλμοί των βλαστών αναπτύσσονται στις αποξυλωμένες βάσεις τους ⁽¹⁾.

Στη χώρα μας αποτελούν το συνήθη τύπο βλαστήσεως των αγόνων πετρωδών περιοχών της πεδινής και ημιορεινής ζώνης, είναι αποκλειστικά ξηροφυτικής μορφής και συνοδεύονται κατά κανόνα από διάφορα ξηροφυτικά αγρωστώδη, ποώδη φυτά, καθώς και από γεώφυτα. Απαντώνται ιδιαίτερα στις δυτικές και νότιες ηπειρωτικές περιοχές και αποτελούν την κυρίαρχη μορφή βλαστήσεως στις Κυκλάδες και σε άλλα νησιά του Αιγαίου.

Ιδιαίτερα στη Σύρα η διάπλαση αυτή απαντά αμιγής σε επικλινείς, πετρώδεις, ξηρές και άγονες περιοχές ή ανάμικτη με τη μακκία ⁽²⁾ βλάστηση, λόγω εισχώρησης της πρώτης μέσα στη δεύτερη. Το γεγονός αυτό οφείλεται στην, εξαιτίας ανθρωπογενών επιδράσεων (πυρκαγιές, εκχερσώσεις, υπερβόσκηση, ξύλευση κ.λπ.) υποβάθμιση της μακκίας βλαστήσεως, με αποτέλεσμα την ταχεία εξάπλωση των φρυγάνων, τα οποία ως εκ τούτου αποτελούν δευτερογενή βλάστηση.

Ωστόσο, η μορφή της Σύρας με την αρχαϊκή της χλωρίδα και βλάστηση ήταν αναμφίβολα δασώδης, αλλά η βαθμιαία μεταβολή του κλίματος κατά την διάρκεια των γεωλογικών εποχών σε ξηρότερο, σε συνδυασμό με τις ανθρωπογενείς επιδράσεις που αναφέρθηκαν, συνετέλεσαν στην εξαφάνιση αφενός των πιο υγρόφιλων ειδών και αφετέρου των δασικών εκτάσεων. Όταν αναφερόμαστε σε δασικές εκτάσεις, δεν εννοούμε βέβαια εκτάσεις με δασικά είδη της ηπειρωτικής Ελλάδας και της Μ. Ασίας (βελανιδιές, κωνοφόρα, οξιές κ.ά.), αλλά, λόγω των ξηροθερμικών συνθηκών, εκτάσεις με είδη μορφής υψηλών θάμνων ή χαμηλών δέντρων μη παραγωγικών από οικονομική άποψη.

Επίσης, η υπόθεση για τη δασική φυσιογνωμία της, που τη θέλει πάντοτε άγωνα και με πολύ περιορισμένη βλάστηση, δεν ευσταθεί, και τούτο γιατί ιστορικές, οικολογικές και χλωριδικές ενδείξεις μας πείθουν ότι η σημερινή χλωριδική φυσιογνωμία της Σύρας είναι αποτέλεσμα υποβάθμισης δασών θαμνόμορφου χαρακτήρα, με επικράτηση αρχικά της αριάς (*Quercus*

ilex), όπως άλλωστε και σε όλη τη Μεσόγειο, και ακολούθως κέδρων, αρευτιάς, μακκίας βλαστήσεως και φρυγάνων.

Στα φυτικά είδη της συριανής διαπλάσεως των φρυγάνων που ανήκουν σε διάφορες οικογένειες, συμμετέχουν τα αγούδουρας (*Hypericum* sp.), αγριοήρα (*Brachypodium* sp.), αρευτιά (*Juniperus phoenicea*), ασπάλαθος (*Calicotome villosa*), αστοιβή (*Sarcopoterium spinosum*), ασφάκα (*Phlomis fruticosa*), αφάνα (*Genista acanthoclada*), θρούμπι (*Satureja thymbra*), θυμάρι (*Coridothymus capitatus*), λαδανιά (*Cistus* sp.), λουμινιά (*Ballota acetabulosa*), πετρόχορτο (*Sedum* sp.), σπαθόχορτο (*Stipa* sp.), σχίνος (*Pistacia lentiscus*), φασκομηλιά (*Salvia* sp.), τα ξενικά θάνατος (*Agave americana*), αραποσυκιά (*Opuntia ficus-indica*) κ.ά.

Όμως θα πρέπει να αναφερθεί ότι όλα τα είδη της διαπλάσεως αυτής, λόγω διαβιώσεως κάτω από δυσμενείς οικολογικές συνθήκες, έχουν αποκτήσει και διατηρούν διάφορα μορφολογικά χαρακτηριστικά, με τα οποία αντιμετωπίζουν το ξηρό και θερμό περιβάλλον. Τέτοια μορφολογικά χαρακτηριστικά των φρυγάνων είναι η ημιθαμνώδης μορφή, η αποξύλωση των βλαστών, η σμίκρυνση των φύλλων (μικροφυλλία), η πρώιμη πτώση των φύλλων πριν το θέρος, η μετατροπή των φύλλων σε ακάνθες, η ξηροφυλλία ή στενοφυλλία, η αναδίπλωση ή συστροφή των φύλλων, το βαθύ, πλούσιο και ισχυρό ριζικό σύστημα. Ακόμη, η μετατροπή των βλαστών σε φυλλοκλάδια, η κάλυψη των φύλλων από πυκνές τρίχες (trichophyllie), η δερματώδης υφή των φύλλων, η παρουσία στους μεσοκυτταρίους χώρους αιθερίων ελαίων. Όλα τα ιδιαίτερα αυτά χαρακτηριστικά υποβοηθούν τα φρύγανα στην ελάττωση της διαπνοής και γενικώς στην αντιμετώπιση της δυσμενούς υδατικής οικονομίας του περιβάλλοντος.

Τα φρυγανώδη είδη της Σύρας που συμμετέχουν και στη φυτική σύνθεση του θερμομεσογειακού δάσους με χαλέπιο πεύκη (*Pinus halepensis*), διακρίνονται για τη μεγάλη τους αναφλεξιμότητα, την αναπαραγωγή τους με τη φυσική σπορά ή την παραβλάστηση και την ελάχιστη από τα κτηνοτροφικά ζώα βοσκησιμότητά τους.

Ωστόσο, ως βοσκές οι φρυγανώδεις διαπλάσεις, παρά τη χαμηλή τους ετήσια παραγωγή, είναι ιδιαίτερα σημαντικές επειδή αποτελούν τον κύριο τύπο βλαστήσεως της νότιας Ελλάδας, βόσκονται κατά τη διάρκεια του χειμώνα, προστατεύουν το έδαφος από τη διάβρωση, ρυθμίζουν το υδατικό ισοζύγιο, συντηρούν την πανίδα και την ορνιθοπανίδα προσφέροντας τροφή και καταφύγιο στα θηραματικά ζώα και πτηνά και τροφοδοτούν τη χωρική οικονομία με καύσιμη ύλη. Ακόμη, προσφέρουν αρωματικά, φαρμακευτικά και αρτυματικά φυτά και με τα μελισσοτροφικά τους είδη συμβάλλουν στην παραγωγή εξαιρετικής ποιότητας μελιού.

Τέλος, κατά τις βοτανικές μας έρευνες στη Σύρα διαπιστώσαμε ότι τα ευαίσθητα φυτικά είδη της χλωρίδας της έχουν εξαφανιστεί, ενώ διατηρούνται μόνο τα βιολογικώς σταθερότερα. Επίσης τα είδη των διαπλάσεών της και ιδιαίτερα των φρυγανικών δεν παρέχουν εικόνα καλά διαμορφωμένων φυτοκοινωνιών.

Οπότε, θα πρέπει να τεθούν μέσω προγράμματος/των συγκεκριμένοι στόχοι και να αναπτυχθούν έντονες ανθρώπινες δραστηριότητες για να προστατευθεί και ενισχυθεί η αυτοφυής της βλάστηση, να διατηρηθεί η βιοποικιλότητα, να διαφυλαχθεί και προβληθεί ο πολιτισμικός της πλούτος και να εδραιωθεί η ευεξία του κοινωνικού της συνόλου, καθόσον η φύση ήταν, είναι και θα είναι η χορηγός των μέσων διαβιώσεως της ανθρωπότητας.

Και μη λησμονούμε ότι η εθνική μας κληρονομιά θα πρέπει να προστατεύεται και να διατηρείται όσον το δυνατόν αναλλοίωτη για τις επερχόμενες γενεές.

Σημείωση:

- (1) Τα φρύγανα, που σε μερικά μέρη ονομάζονται κοινώς χαμόκλαδα και σχηματίζουν τα πάλαι ποτέ γνωστά ρωπεία ή ρώπες (Ομ. Ιλ. Φ, 559 και Ψ, 122), δύνανται να θεωρηθούν θάμνοι, έστω και αν ορισμένα είναι μονοστέλεχα.
- (2) Από φυσιογνωμικής απόψεως, ο τύπος αυτός της βλαστήσεως παρομοιάζει μερικώς με τα *macchies* (*maquis*) των λοιπών παραμεσογειακών χωρών και έχει μορφή μάλλον υψηλών θάμνων. Επίσης, διαφέρει των φρυγάνων κυρίως κατά τη σύνθεση, πιθανώς όμως και κατά την προέλευση, καθόσον υπάρχουν ενδείξεις ότι πρόκειται για αρχικό σχηματισμό.

Φρυγανώδεις διαπλάσεις

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΡΚΟΥΛΗΣ

Από τον Πρόεδρο του Συνδέσμου

Δημήτρη Σ. Βαφία

Θα ήταν παράλειψη εάν δεν αναφέραμε από τις στήλες του ηλεκτρονικού περιοδικού δυο λόγια για το ξαφνικό πέραςμα του Αντώνη στην άλλη Ζωή....

Νέστορα και Αιώνιο έφηβο της τοπικής αυτοδιοίκησης τον απεκάλεσαν στο τελευταίο Αντίο... οι φίλοι του και η Συριανή κοινωνία. Και πράγματι δεν είχαν άδικο... Ήταν πρότυπο εργατικότητας και προσφοράς, πολίτης ευσυνειδήτος και πρώτης γραμμής. Πρόσωπο εκρηκτικό και ανήσυχο, μια πορεία ζωής συνυφασμένη με τη Σύρο και τους ανθρώπους της.... Αναρωτιόμουν ορισμένες φορές, κρίνοντας από την ηλικία του, πού έβρισκε αυτή την ενέργεια να συμμετέχει σε όλα τα δρώμενα του νησιού μας, να έχει άποψη και να κάνει καλοπροαίρετη κριτική.... Δεν μπόρεσα να δώσω άλλη εξήγηση παρά μόνο ότι η αγάπη του για τη Σύρο του έδινε αυτή την καταπληκτική δραστηριότητα.

Υπήρξε ένθερμος φίλος και μέλος του Συνδέσμου μας. Την προσωπική του σφραγίδα άφησε με την έκδοση των ημερολογίων του Συνδέσμου τα τελευταία 7 συνεχή χρόνια, αλλά και την εξεύρεση των χορηγών.

Πιστεύω ότι οι εκδόσεις αυτές των ημερολογίων ίσως να ήταν αδύνατες χωρίς την προσωπική του βοήθεια και εμπειρία που τόσο πλουσιοπάροχα και ανιδιοτελώς μας πρόσφερε...

Φίλε Αντώνη, θα μας λείπει η επιβλητική παρουσία σου.... Εμένα δε προσωπικά, που λίγες μέρες πριν το θάνατό σου.... μου μιλούσες τόσο συχνά και με τόσο ενθουσιασμό για την ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ (2015) του ημερολογίου του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ, τι να πω; Θα καταθέσω μόνο ότι θα έχω τις καλύτερες αναμνήσεις από μια άψογη συνεργασία αλλά και μια ακέραιη οικογενειακή φιλία που είχαμε όλα τα χρόνια.....

Το χώμα της Συριανής γης που τόσο αγάπησες να είναι ελαφρύ, το δε έργο και η προσφορά σου να καταστούν υπόδειγμα για όσους αγαπούν το ΝΗΣΙ ΜΑΣ, ΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΣ και τον πολιτισμό.

Από το χθες στο χθες στο σήμερα και στην αιωνιότητα.

Πέτρος Ν. Καμπάνης

Διαβάζοντας προ καιρού μια συριανή εφημερίδα το μάτι μου έπεσε σε μια αναγγελία και έδινε τή διεύθυνση κάποιου επαγγελματία ..οδός τάδε αριθμός δείνα..με την πρόσθετη επεξήγηση.... στα 24 σκαλάκια.

Πόσες γλυκές αναμνήσεις μου ξανάφεραν αυτές οι δύο λέξεις και ο αριθμός 24. Θυμάμαι όταν στις τελευταίες τάξεις του τότε γυμνασίου τα «24» ήταν ο τόπος μιας γρήγορης, στα πεταχτά συνάντησης των ερωτευμένων της ηλικίας μου, που ξεφεύγοντας για λίγο από το νυφοπάζαρο της πλατείας έβρισκαν την ευκαιρία να συναντήσου εκεί την εκλεκτή της καρδιάς τους.

Βλέπετε εκείνα τα χρόνια η χειραφέτηση δεν είχε ακόμη χτυπήσει τόσο έντονα την πόρτα της Συριανής κοινωνίας και οι κοπέλες ούτε που θα μπορούσαν να διανοηθούν να κυκλοφορήσουν μόνες τους στα φανερά με τον αγαπημένο τους. Ακόμη και για τους γνωρίζοντας Δον Ζουάν της εποχής υπήρχε ο φόβος μην τυχόν και εκτεθούν ή εκθέσουν πράγμα που εσήμαινε πρόωρο πλέξιμο με αποτέλεσμα να έλθουν αντιμέτωποι με τις γονικές (κυρίως μητρικές) προσταγές.

Βέβαια οι ρομαντικοί περίπατοι προς τον Άγιο Δημήτριο ή προς στις στροφές του αμαξωτού της Απάνω Χώρας τραβούσαν τα ερωτευμένα ζευγάρια που έσμιγαν σε κάποιο προκαθορισμένο σημείο συνάντησης αφού ακολουθούσαν διαφορετικές διαδρομές. Αυτό όμως προϋποθέτει αρκετή προεργασία και πολλών ημερών καρδιοχτύπια, μεσολαβήσεις κάποιων φίλων και φυσικά κράτημαφαναριού.

Σήμερα και τα δύο αυτά καταφύγια των ερωτευμένων της πρώτης μεταπολεμικής περιόδου έχουν κυριολεκτικά αχρηστευθεί από τις συνεχείς ενοχλητικές διελεύσεις των πάσης φύσεως τροχοφόρων.

Δεν ξέρω εν τώρα πια τα 24 προσφέρουν καμιά εξυπηρέτηση στους νεαρούς ερωτευμένους. Το πιο πιθανό είναι ότι στο ξέφρενο καλπασμό της εξέλιξης και του εκμοντερνισμού η νέα γενιά θα θεωρεί τα «24» φρικτά λείψανα ξεπερασμένων εποχών. Τα πεταχτά φιλιά ενός ολιγόλεπτου ραντεβού στα σκοτεινά «24» είναι κι αυτά ντεμοντέ. Σε μένα όμως αυτά τα «24» θα θυμίζουν για πάντα τον τόπο που φιλοξένησε και προστάτεψε με τις σκοτεινές φτερούγες του τα πάμπολλα ερωτοχτυπημένα ζευγαράκια σε στιγμές υπέρτατης μεθυστικής έξαρσης.

Αν όπως θέλω να πιστεύω κι άλλοι «τέως έφηβοι» μοιράζονται τα ίδια συναισθήματα με τον γράφοντα ας ενώσουν κι αυτοί τη φωνή τους με τη δική μου για να ζητήσουμε επίσημα απ' το Δήμο Ερμουπόλεως να ονομαστεί το πέρασμα αυτό «Η οδός των ερωτευμένων ΤΑ 24» και να στηθεί κι ένα άγαλμα του μικρού φτερωτού Θεού εκεί στα «24 σκαλάκια

ΤΟ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙ ΤΟΥ 1955

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Από τον Τάκη Κυριτσόπουλο

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

- Συνεχίζεται ο εξωραϊσμός των καταστημάτων της πόλης. Επισκευάστηκαν και εκσυγχρονίστηκαν το καφενείο του Δακτυλίδη επί της Ερμού και το «Απόλλων» του Πολυδώρου.
- Ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος πρόεδρος Πρωτοδικών Σύρου, Πέτρος Χρυσομάλλης.
- Νέος διευθυντής του ΙΚΑ ο Παν Κριεκούκης σε αντικατάσταση Αντ. Λαμπρόπουλου.
- Στις 7/4 το πρωί ο εργάτης Σταύρος Τσικουδής αντιλήφθηκε πτώμα θηλυκού βρέφους, το οποίο είχε εκβραστεί στη θέση «Κύματα». Αμέσως κατέφθασαν άνδρες του Λιμεναρχείου με επικεφαλής το λιμενάρχη Σύρου Γ. Αγαλόπουλο. Το βρέφος ήταν τυλιγμένο σε δύο πετσέτες και υπήρχε δεμένη πάνω του μια πέτρα. Το κεφαλάκι του ήταν σχεδόν πολτοποιημένο και στο στόμα του υπήρχε αίμα.

Η σορός του βρέφους μεταφέρθηκε στο νεκροτομείο, όπου μετά από νεκροψία που διενήργησαν οι ιατροί Μ Δουράτσος και Ευ. Ζησιμάτος, διαπιστώθηκε ότι ο θάνατος είχε επέλθει προ πέντε ημερών.

Στο κρανίο υπήρχε εκτενές αιμάτωμα, στην αριστερή κροταφική χώρα κάταγμα και ο εγκέφαλος ήταν πολτοποιημένος. Μετά από επισταμένη έρευνα των αξιωματικών του Λιμεναρχείου συνελήφθει η δράστις του εγκλήματος ονόματι Ελπίδα Κ. διαζευγμένη, από το χωρίο Δανακός, 24 ετών, μικρού αναστήματος και πυρόξανθα μαλλιά, η οποία εργαζόταν ως εσωτερική υπηρέτρια σε πλούσια συριανή οικογένεια του Παλαιού Φαλήρου.

Σύμφωνα με την αρχική της κατάθεση η Ελπίδα είχε γεννήσει στο μαιευτήριο «Έλενα» των Αθηνών στις 24/3 και ήρθε στη Σύρα στις 30/3.

Από το καράβι μετέβη στην παραθαλάσσια θέση «Τσιροπινά» όπου αφού τύλιξε μια πέτρα στα εσώρουχα του μωρού, το έριξε στη θάλασσα. Μετά την αποτρόπαια πράξη της μετέβη στο πίσω απ την καθολική εκκλησία Ευαγγελίστρια στενό όπου και διανυκτέρευσε. Την επομένη κατέφυγε στο Φοίνικα, στο σπίτι της εξαδέλφης της Ανδριάννας Δ. Την επομένη, αφού η πράξη είχε κοινοποιηθεί, ο διενεργών την ανάκριση υπολιμενάρχης Π. Λύκος παρέλαβε τη νεαρή παιδοκτόνο και μετέβησαν στον τόπο του εγκλήματος για αναπαράσταση. Η δράστις αφηγήθηκε με συστολή πως τύλιξε το παιδί της με την πέτρα και σε ποιο ακριβώς σημείο το έριξε στη θάλασσα, ισχυριζόμενη ότι όταν το πέταξε στο νερό αυτό ήταν ζωντανό. Φυσικά η εκδοχή αυτή δεν έγινε πιστευτή και πιεσθείσα ομολόγησε πως πρώτα χτύπησε το νεογνό στο κεφάλι με μια πέτρα. Όταν στο τέλος ρωτήθηκε αν μετανιώνει για την πράξη της απάντησε: «η απελπισία πολλά κάνει».

Μετά την αναπαράσταση η παιδοκτόνος απεστάλη στον εισαγγελέα Πρωτοδικών, ο οποίος διέταξε την προφυλάκισή της στις φυλακές των Λαζαρέπτων.

- -Εκλέχθηκε με 23 ψήφους ως μέλος της Ακαδημίας Αθηνών ο συμπολίτης μας Ερρίκος Σκάσσης στην έδρα της κλασικής φιλολογίας.
- -Προσορμίστηκαν στο λιμάνι μας η θαλαμηγός του Β. Μαυρολέοντος και το νεότευκτο σκάφος του Α. Παπαδάκη, με τους Συριανούς και Κασιώτες εφοπλιστές και τις οικογένειες τους.
- -Τις εργασίες αποπεράτωσης του δημοτικού ξενώνα στην πλατεία Κανάρη ανέλαβε κατόπιν μειοδοτικής δημοπρασίας, ο εργολάβος Π. Οικονομόπουλος.
- -Το Συμβούλιο Πρωτοδικών Σύρου ξέδωσε βούλευμα με το οποίο απαλλάσσει από κάθε κατηγορία τους Αντώνιο και Νικόλαο Βαλμά, ιδιοκτήτη και διευθυντή αντίστοιχα της Ηλεκτρικής Εταιρείας Σύρου, αναφορικά με το δάνειο από το Σχέδιο Μάρσαλ και τις συνθήκες λειτουργίας του ενταύθα εργοστασίου τους.
- -Στις 22/4 το βράδυ πέρασε για λίγο απ' την Ερμούπολη, μεταβαίνοντας στην Τήνο, ο αρχηγός της ΦΔΕ Σοφοκλής Βενιζέλος, συνοδευόμενος από τον πολιτευτή Τήνου, Νικόλαο Αλαβάνο.
- -Με εξαιρετική λαμπρότητα γιορτάστηκε στην πόλη μας η πανήγυρις του Αγίου Γεωργίου, προστάτη του Πεζικού στις 23/4. Μετά τη θεία λειτουργία στο φερώνυμο ναό ακολούθησε η λιτάνευση της εικόνας του αγίου στο Ηρώον και από εκεί στο στρατόπεδο της ΣΜΥ.
- -Την Κυριακή 24/3 στο γήπεδο ΣΜΥ η «Ελλάς» Σύρου νίκησε με 2-1 την «Άμυνα» Αμπελοκήπων. Διακρίθηκαν ο αμυντικός της τοπικής ομάδας Σπύρος Κουμούλας.

ΜΑΙΟΣ

- -Χάριν στο ενδιαφέρον του εφοπλιστή Νικόλα Ρεθύμνη, η Σύρα απέκτησε ένα σύγχρονο εργοστάσιο επισκευών πλοίων και ναυπηγικών εργασιών. Το παλαιό αναχρονιστικό μηχανουργείο Μπαρμπέτα ανακαινίστηκε άρδην, καινούργια νεότευκτα τύπου μηχανήματα αγοράστηκαν από το εξωτερικό, νηοδόχες κατασκευάστηκαν και πολλά εργαλεία εμπλούτισαν τη μονάδα, όπως τόρνοι, φρέζες, μηχανήματα καμπύλωσης σωλήνων «εν ψυχρώ», ηλεκτροτρύπανα καθώς και πλήρες σύστημα αμμοβολής.

Πέρα των ανωτέρω προστέθηκε πλωτό συνεργείο αυτοδύναμης κίνησης καθώς και εργαλεία ηλεκτροσυγκόλλησης.

- -Στις 4/5 έλαβε χώρα δημοπρασία στην Αθήνα ενώπιον της Επιτροπής Κρατικών Προμηθειών, για την επισκευή των εξεχόντων τμημάτων της δεξαμενής μας. Τελευταίος μειοδότης αναδείχθηκε ο επιχειρηματίας Δ Κόντος. Την ίδια μέρα κιόλας επιβιβάστηκε στη δεξαμενή συνεργείο του μηχανουργείου Μάρκου Φουρνιστάκη, προκειμένου να εγκαταστήσει τα νέα μηχανήματα εκ Δυτικής Γερμανίας.
- -Ευνόησε και αυτή τη φορά την Ερμούπολη το Λαϊκό Λαχείο, αφού ο πρώτος αριθμός, που αγοράστηκε από το πρακτορείο Παπαδόπουλου, κάτω απ' το ξενοδοχείο «Γαλλία» επί της πλατείας Μιαούλη, «έπεσε» στον κουρέα Γ. Πρεβεζά (50.000 δρχ) και στους Κ. Χρυσοχοϊδη, ράφτη και Γ. Γκιταράκο, τραπεζικό υπάλληλο, που κέρδισαν από 25.000 δρχ. έκαστος.
- -Μια όμορφη εκδρομή πραγματοποιήθηκε από τη νεοσύστατη «Κυνηγετική Ένωση Σύρου» στη Βάρη, όπου τα μέλη της μετέβησαν οικογενειακώς με

νοικιασμένο λεωφορείο. Το πρωί εψάλη θεία λειτουργία και ακολούθησε κήρυγμα από τον εφημέριο του ναού της Βάρης Ι. Ρούσσο. Στη συνέχεια προσφέρθηκαν στους εκδρομείς αναψυκτικά και ακολούθως ρίχτηκαν προς επίδειξη τουφεκιές «ντουμπλέδες» στον αέρα από τους κυνηγούς. Το μεσημέρι συνέφαγαν στο παραλιακό κέντρο του «Γιωσηφακιού», όπου ακολούθησε τρικούβερτο γλάντι με ρίψεις «σμπάρων» στον αέρα.

- -Στις 6/5 τα μεσάνυχτα ρίχτηκε από το παράθυρο του ξενοδοχείου «Κυκλάδων», με σκοπό να δώσει τέλος στη ζωή του, ο εκ Πόντου ορμώμενος Ηλίας Γρηγοριάδης, εργολάβος εταιρείας πετρελαιοειδών, 57 ετών και πατέρας τριών τέκνων. Ευτυχώς όμως για κείνον, προσέκρουσε πέφτοντας επί μιας καπνοδόχου οινομαγειρείου και από την καπνοδόχο στην πλατεία της «Μεγάλης Σαντορινιάς (μετέπειτα πλατεία Άννης Κουτσοδόντη) και έτσι αποσοβήθηκε ο χαμός του. Πάραυτα μεταφέρθηκε στην κλινική Καμπανάρου, όπου έλαβε τις πρώτες βοήθειες.
Στο αστυνομικό τμήμα κατέθεσε, ότι είδε στον ύπνο τουταύρο εξαγριωμένο να τον καταδιώκει και τρομοκρατημένος πήδηξε απ' το παράθυρο για να σωθεί!
- -Κατόπιν διαταγής του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας ανεστάλη προσωρινά η απαγόρευση ναυτολόγησης επί ποντοπόρων πλοίων των κατόχων λευκών φυλλαδίων.
- -Στις 9/5 η διοίκηση του Εργατικού Κέντρου Κυκλάδων σε έκτακτη συνεδρίαση της ανακήρυξε τον εφοπλιστή Νικόλαο Ρεθύμνη επίτιμο μέλος του Εργατικού Κέντρου, «εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης της Εργατικής Τάξεως, για το έμπρακτο ενδιαφέρον του υπέρ της ανορθώσεως της συριανής οικονομίας».
- -Ενοικιάστηκε κατόπιν δημοπρασίας, κατ' απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου έναντι της εξευτελιστικής τιμής των τριάντα δραχμών μηνιαίως, ο δημοτικός χώρος «Χαρτουλάρη, απέναντι από το νεκροταφείο, στο Αθανάσιο Βαμβαβούρη ή Μυκονιάτη, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως υπαίθριο κέντρο διασκεδάσεως.
- Στις 10/5 εξαφανίστηκε ο Γ. Χατζηευαγγέλου, ταξινόμος της του ταχυδρομείου μας βρέθηκε νεκρός στην Αζόλιμνο. Επρόκειτο περί αυτοκτονίας, διότι στα σπλάχνα του αυτόχειρα βρέθηκε ικανή ποσότητα δηλητηρίου.
- -Ο Γεώργιος Λουλούδης άνοιξε επί της Σταματίου Πρωΐου, κοντά στ «Γαΐδουριέρικα», εστιατόριο με την ονομασία «Δεξαμενή».
- -Στις 10/5 ξανάρχισε τη λειτουργία του ο θερινός κινηματογράφος «Αθηνά». Ο ιδιοκτήτης του Στέφανος Μαμίδης, εκτός από την ανακαίνιση και τη διακόσμηση, εγκατέστησε το νέο σύστημα προβολής ταινιών «σινεμασκόπ» κάνοντας έρξη της σεζόν με το επικό έργο «Ο Χιτών».
- -Η Νομαρχία απέρριψε την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, όπως το κτήμα Χαρτουλάρη ενοικιαστεί έναντι τριάντα δραχμών μηνιαίως στον Αθ. Βαμβακούρη.
- -Ξεκίνησε η ανέλκυση των ναυαγίων του τελευταίου πολέμου στη Σύρα. Η αρχή έγινε από τον όρμο της Βάρης όπου υπήρχαν τα βυθισμένα γερμανικά αποβατικά, ακολούθησε η ανέλκυση των υπολειμμάτων του παλαιού ναυαγίου του Ρωσικού εμπορικού πλοίου «Τσαρίνα» κοντά στη νησίδα Λανάδο και τέλος η ανέλκυση μιας Γερμανικής πετρελαιοκάτου στην είσοδο του λιμανιού, μεταξύ λιμενοβραχίονα και Λαζαρέττων.
- -Μετατέθηκε σε γυμνάσιο της Λάρισσας ο γυμνασιάρχης του Αρρένων, Γεώργιος Πιστινός.
- -Στις 14/5 το απόγευμα η δεκάχρονη Ευαγγελία Χαλκία, θυγατέρα του Χρ. Χαλκιά υπαλλήλου του Φθισιατρείου ενώ έπαιζε στο σπίτι της με φίλες της, και καθώς μαγειρευόταν το φαγητό σε φουφουδίτσα, χύθηκε πάνω της πετρέλαιο,

που υπήρχε σε μικρό τενεκέ από κονσέρβα, με αποτέλεσμα το κοριτσάκι να γίνει παρανάλωμα της φωτιάς.

Όταν έφτασαν, μετά από φωνές, η μητέρα της και οι γειτόνισσες ήταν πλέον αργά. Αμέσως την μετέφεραν στο νοσοκομείο αλλά παρά τις προσπάθειες των γιατρών, εξέπνευσε ύστερα από λίγες ώρες.

Τραγικές ήταν οι τελευταίες λέξεις της παιδούλας: «Δώσε μου, γιατρέ, λίγο νερό. Διψώ, καίγομαι».

- -Αργά το απόγευμα στις 17/5 αυτοκτόνησε πέφτοντας στο πηγάδι του επιπλοποιείου του, πίσω απ' τα κρεοπωλεία, ο επιπλοποιός Αναστάσιος Λιγνός 30 ετών, ο οποίος ήταν ψυχασθενής και πρόσφατα είχε εισαχθεί σε κλινική των Αθηνών.
Το επόμενο πρωί και αφού είχε διαπιστωθεί η εξαφάνισή του, ο νεαρός άνδρας βρέθηκε πνιγμένος μέσα στο πηγάδι του καταστήματος του, όπου προηγουμένως είχε δέσει τα πόδια του.
- -Την Κυριακή 22/5 παρουσία πολλών φιλάθλων στο γήπεδο της ΣΜΥ η Ηλεκτρική Εταιρεία Αθηνών νίκησε την «Ελλάς» Σύρου με σκορ 3-1.
Στην αθηναϊκή ομάδα έπαιζαν οι διεθνείς ποδοσφαιριστές Ξανθόπουλος, Ασημακόπουλος, Παπαγεωργίου, Κανάκης, Εμμανουηλίδης, Παπουλίδης κι ο Θανάσης Μπέμης του Ολυμπιακού, ο οποίος ξεσήκωσε το γήπεδο με τις περίτεχνες τρίπλες του. Από την τοπική ομάδα διακρίθηκαν ο τερματοφύλακας Κορωναίος, ο Γαλής και ο Αρμένης.
- -Στις 28/5 γιορτάστηκε στην πόλη μας η 19^η επέτειος της εύρεσης της εικόνας του αγίου Δημητρίου, όπου θαυμάστηκε το νέο ξυλόγλυπτο προσκυνητάρι, έργο βυζαντινής τεχνοτροπίας.
Είναι ένας έξεργος ξυλόγλυπτος θρόνος επί του οποίου έχει τοποθετηθεί η θαυματουργή εικόνα, που βρέθηκε στις 25/5/36.
- Το έργο έχει φιλοτεχνήσει ο ξυλογλύπτης Φάνης Νομικός και η αξία του ανέρχεται σε 65.000 δρχ. πρόκειται περί αναθήματος του Γεράσιμου Σταθάτου, στη μνήμη του υιού του Νικόλαου.
- Ενώπιον του Πλημμελειοδικείου της πόλης εκδικάστηκε στις 28/5 η μήνυση της Ηλεκτρικής Εταιρείας Σύρου κατά του πρώην διευθυντή της Εταιρείας Κίμωνα Ρόκκα, για τα συκοφαντικά φυλλάδια, τα οποία αυτός είχε κυκλοφορήσει σχετικά με το θέμα του ηλεκτροφωτισμού της Σύρας. Το δικαστήριο καταδίκασε το Ρόκκα σε φυλάκιση 8 μηνών για συκοφαντική δυσφήμιση, του επέβαλλε πρόστιμο 9.000 μεταλλικών δραχμών.
- Την Κυριακή 29/5 στο γήπεδο της ΣΜΥ ο «Άρης» Σύρου και το Β. Ναυτικό ήρθαν ισόπαλοι 1-1. Οι καθαρές εισπράξεις του αγώνα, που ήταν 1.900 δρχ., κατατέθηκαν στην Εθνική Τράπεζα υπέρ των σεισμόπληκτων Βόλου.
- Πωλείται σε συμφέρουσα τιμή το εστιατόριο της Φωτεινής Κανακάρη στην παραλία.
- Γάμος Λεον. Ρούσσου, διευθυντή Πανθέου και Καδιώς Ρούσσου.

ΙΟΥΝΙΟΣ

- Στην καλλιτεχνική σχολή Άνω Σύρου, ο Ερασιτεχνικός Όμιλος Νέων ανέβασε με επιτυχία το μονόπρακτο δράμα του λογοτέχνη αιδ. Γεωργίου Πρίντζη, «Ο Νέρων».
- Κατά τους περιφερειακούς αγώνες των σχολείων Μ.Ε. Κυκλάδων που έγιναν στο γυμναστήριο Πευκακίων με την συμμετοχή των Γυμνασίων Αρρένων, Θηλέων, Εμπορικής Σχολής Σύρου, Νάξου, Τήνου, Άνδρου και Πάρου, πρωτεύσαν οι Συριανοί-νες, Ρ.Μουχτοπούλου, Αναγνωστοπούλου, Παπαγούνας, Δ. Δενέξης και Β Δάρρας.
- Ο συμπολίτης μας Κων. Θανόπουλος έλαβε το δίπλωμα του Α' μηχανικού Ε.Ν.
- Στο διενεργηθέντα από την Αμερικανική Οργάνωση Διεθνών Υποτροφιών διαγωνισμό, προκρίθηκε μεταξύ πρώτων η Μαρία Καμπάνη, θυγατέρα του δικηγόρου και δημοσιογράφου Πέτρου Καμπάνη (Πέτερ) .
- Περαιτώθηκε η κατασκευή του λιμενοβραχίονα στη θέση του αγκυροβολίου της δεξαμενής.
- Ο νέος της πόλης μας Πέτρος Καμπάνης, υιός του άλλοτε βουλευτή Σύρου Νικολάου Καμπάνη, έλαβε το δίπλωμα της Νομικής.
- Ανέλαβε τα καθήκοντά του ο νέος διευθυντής της Νομαρχίας Β. Μπορονικολός αντικαθιστώντας τον Στυλ. Δαμαλά.
- Με χαρά υποδέχθηκαν οι φιλόμουσοι της Σύρας το συμπολίτη μας μουσικοσυνθέτη Γιώργο Ζερβουδάκη .
- Φοβερά και τρομερά γεγονότα σχετικά με ...φαντάσματα συνέβησαν στην εξοχική τοποθεσία «Αετός» στην Επάνω Μεριά, όπου παραθέριζαν Συριανοί εργάτες. Κάποιος απ' αυτούς ονόματι Ρηγούτσος υπέστη από τον τρόπο του νευρικό κλονισμό και κάποιος Μανωλάκης δέχθηκε σφοδρό ράπισμα από αόρατο χέρι, σύμφωνα με αφηγήσεις πολλών!
- Στην εμπορική Σχολή, που στεγάζεται στο μέγαρο Τσιροπινά, μετέπειτα Νομαρχιακό Μέγαρο, πραγματοποιήθηκε έκθεση με έργα των μαθητών-τριων επί τη λήξει του σχολικού έτους. Μαθήτριες της σχολής με ωραίες αμφιέσεις παρέστησαν τις εννέα μούσες σε «ταμπλό-βιβάν».
- Ο Δήμος Ερμούπολης κατέφυγε στα δικαστήρια, προκειμένου να κηρύξει έκπτωτη την Υδραυλική Εταιρεία Σύρου των Ελβετών Ρίφφελ και Φάουστερ, κατασκευαστών του δικτύου ύδρευσης της πόλης.
- Κατασκευάζεται από συνεργείο του Δήμου ο νέος δρόμος βορειοανατολικά του νεκροταφείου, παράλληλος της οδού Αγίου Γεωργίου που οδηγεί απ' τη συνοικία Νεάπολη στα Καμίνια.
- Οι εφοπλιστές Ρεθύμνης, Πνευματικός και Κουλουκουντής προσέφεραν στη σχολή Μηχανικών Σύρου 1.920 λίρες Αγγλίας.
- Ο συμπολίτης μας Μίμης Δεκλερής, υιός του ειρηνοδίκη Σύρου Ηλία Δεκλερή, έλαβε το πτυχίο της Νομικής με το βαθμό «άριστα 10»
- Στις 28/6 το βράδυ επέστρεψε από τη Σάμο η ομάδα του «Άρη», όπου έδωσε φιλικές συναντήσεις εκεί. Κατά τον κατάπλου του «Δέσποινα» υποδέχθηκαν τους νικητές στο λιμάνι πολλοί οπαδοί με ζητωκραυγές, βεγγαλικά, μουσικές και επινίκια τραγούδια, ενώ παράλληλα, είχε φωταγωγηθεί άπλετα ο λόφος του Βροντάδου.
- Με εκκλησιαστική λαμπρότητα και μεγάλη συρροή πιστών τελέστηκε η πανήγυρις του ιερού ναού του αγίου Παύλου, που βρίσκεται εντός του στρατοπέδου. Ανήμερα της εορτής 30/6, εψάλη μεγαλοπρεπής θεία λειτουργία προεξάρχοντος του μητροπολίτη Φιλάρету και ακολούθησε περιφορά της εικόνας πέριξ του ναού με ελεύθερη είσοδο κοινού κατά τα ειωθότα.
- Γάμος Νικολάου Μαρινάκη, νοσηλεύτη και Βασιλικής Ζαράνη.

ΙΟΥΛΙΟΣ

- Όμιλος επιχειρηματιών της πόλης ζήτησε από το Δήμο την παραχώρηση του θεάτρου «Απόλλων», προκειμένου να το επισκευάσουν προς ιδίαν εκμετάλλευση.
- Τέθηκε σε λειτουργία το νοσοκομειακό αυτοκίνητο του ΙΚΑ.
- Αφίχθηκε στην Ερμούπολη ο μηχανικός – υδραυλικός Χ. Ρίφφελ και ασχολήθηκε με τη συνέχιση των επισκευών του δικτύου ύδρευσης, του εμπλουτισμού των παροχών και την ενίσχυση των αντλιοστασίων της υδραυλικής Εταιρείας.
- Συνεχίζονται οι εργασίες των επιχρισμάτων του Δημοτικού Ξενώνα καθώς και οι επισκευές των οικημάτων, γραφείων και χώρων στρατωνισμού του Λιμεναρχείου.
- Παρουσία του δημάρχου Επ. Παπαδάμ, άλλων επισήμων και γονέων των μαθητριών, έγινε στις 8/7 έκθεση έργων χειροτεχνίας των μαθητριών του Γυμνασίου Θηλέων σε αίθουσα του γυμνασίου.
- Ο κλάδος των κλωστοϋφαντουργών Σύρου, που απαριθμεί 2.000 εργαζόμενους, διαμαρτυρήθηκε τηλεγραφικώς στην Κυβέρνηση, για τις συνεχιζόμενες απολύσεις εργατών από τα συριανά εργοστάσια.
- Σύμφωνα με την απογραφή του 1951 ο πληθυσμός του νησιού μας ανέρχεται σε 23.831 κατοίκους.
- Με εξαιρετική επιτυχία έλαβαν χώρα στη λέσχη «Ελλάς» ενώπιον πυκνού ακροατηρίου, οι επιδείξεις δεξιότητας της σχολής Πιάνου και Θεωρητικών της Χαρίκλειας Κλάδη-Σταθακοπούλου. Έλαβαν μέρος εκτελώντας θαυμάσια μουσικά κομμάτια στο πιάνο οι μικρές μαθήτριες της σχολής: Τ. Μπουντούρη, Ε.Γιαννακοπούλου, Μ.Βαρδαλάχου, Ε.Μακρή, Τ.Πλυτά, Ρ.Δράκου, Ε.Σταθοπούλου, Α. Θεολογίτου, Ρ. Βαγιανού, Μ. Σίμου, Κ. Σμυρνάκη, Σ. Κάππα, Ν. Αιγινίτου, Μ. Θραψιάδου, Ν. Λουλούδη, καθώς και οι μαθητές Μιχ. Μακρουλάκης και Γ. Μουρτζούκος.
- Τεχνικό συνεργείο του εργολάβου Π. Οικονομόπουλου, επισκευάζει την κεντρική οδό Σταματίου Πρωίου.
- Την Κυριακή 10/7 έγιναν ενώπιον εξεταστικής επιτροπής και παρουσία πολλών προσκαλεσμένων στην αίθουσα του Λυκείου των Ελληνίδων οι εξετάσεις πιάνου, σολφέζ και θεωρίας του μουσικού Τμήματος του Λυκείου, το οποίο λειτουργεί ως παράρτημα του Ελληνικού Ωδείου υπό τη διεύθυνση της Κλειούς Βρούζη. Προήχθησαν στη Μέση Σχολή οι μαθήτριες: Εμυ Μενεξή, Μάχη Βενιέρη, Κατίνα Γεναδίου και Καλλιόπη Ασημομύτη.
- Ο καρδιολόγος Θ. Ντολιόπουλος, εγγονός του συμπολίτη μας βιομηχάνου Θεοδ. Βελισσαρόπουλου, εκλέχθηκε υφηγητής της Θεραπευτικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Μεγάλη αίσθηση και λαϊκή οργή πανελληνίως έχει προκαλέσει το τραγικό γεγονός του "σιδερώματος" με καυτό σίδερο πάνω στο κορμάκι της μικρής υπηρέτριας Σπιριδούλας από την «κυρία» της Μπειζαντέ, σύζυγο του ιδιοκτήτη του γνωστού καμπαρέ του Πειραιά. Τζον Μπουλ.
- Ο Δήμος μας αποφάσισε να προβεί σε γενική επισκευή του θεάτρου «Απόλλων», που εκτός των άλλων, υπάρχουν και πάνω από 100 τζάμια σπασμένα.
- Αφίχθη με το επιβατηγό «Κανάρης» στο λιμάνι μας το βράδυ του Σαββάτου 23/7, για επιθεώρηση και εγκαινιασμό των λιμενικών έργων της δεξαμενής, ο υπουργός Δημοσίων Έργων Κ. Καραμανλής, τον οποίο ανέμεναν στη φωταγωγημένη προβλήτα οι αρχές της πόλης.
- Το πρωί της επομένης 24/7 ο υπουργός μετέβη στην Ποσειδωνία προς επιθεώρηση της κεντρικής περιφερειακής οδού. Το μεσημέρι έγινε τελετή στην προβλήτα προσπέλασης της δεξαμενής, παρουσία των αρχών της πόλης και πλήθους κόσμου. Μετά την τέλεση του

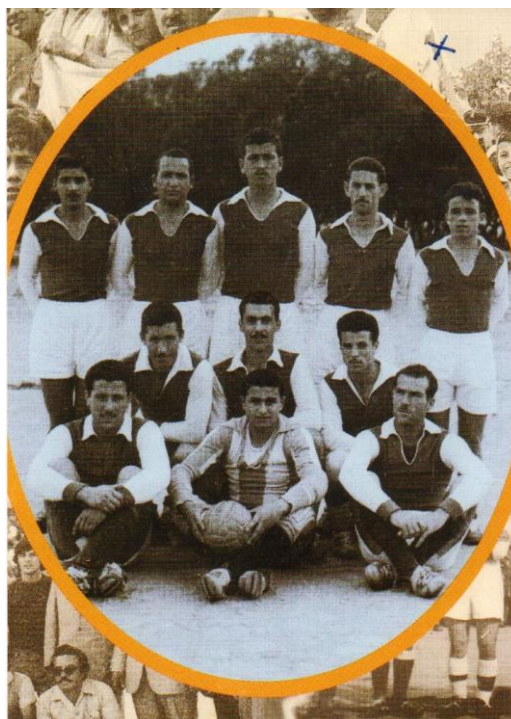
αγιασμού, όπου έψαλε η χορωδία του Αγίου Νικολάου, προσφώνησε τον υπουργό ο πρόεδρος της Λιμενικής Επιτροπής Σύρου Β. Βασιλειάδης.

Ο υπουργός ανταπαντώντας υποσχέθηκε, ότι «το εγκαινιασθέν έργο αποτελεί την απαρχή της πραγματοποιήσεως και άλλων έργων στην Ερμούπολη».

- Μεγάλες πιένες γνωρίζει το λαϊκό κέντρο του Λιλή στην Άνω Σύρο, όπου τραγουδάει ο σημαντικός συνθέτης του ρεμπέτικου, συμπατριώτης μας Μάρκος Βαμβακάρης μαζί με τη γνωστή ντιζέζ Μαίρη Κοκκίνου. Είναι δε τόσο μεγάλος ο συνωστισμός ώστε να επικρατεί το αδιαχώρητο. Ακούστηκε μάλιστα πως κάποιος χωρικός μη έχοντας χρήματα να πάει να απολαύσει το Μάρκο, αναγκάστηκε να πουλήσειτο γαϊδούρι του!

28/6/55 Οι οπαδοί του Άρη αποθεώνουν τους ποδοσφαιριστές της ομάδας μετά τα νικηφόρα αποτελέσματα στη Σάμο.
Αρχείο: Γιάννη Λαιμού

Η "Ελλάς" Σύρου το 1955

Όρθιοι από αριστερά: Γιώργος Παπασημίνος,Μανώλης Ψιχαλιάς,Γιώργος Κολούρας,Στέλιος Συρίγος
Γιάννης Ζαράνης (Καραουλάνης) Μεσαία σειρά: Θόδωρος Χαλκιάς,Σπύρος Κουμούλας,Γιώργος Πετρίτσας
Κάτω: Λευτέρης Βαμβακούσης (Γαλής),Γιάννης Κορωναίος,Αντώνης Ζαμπλάκος

Φωτογραφία δεν έχει σχέση με το Καλαντάρι

Από το Αρχείο του Δημήτρη Διαμαντίδη

ΕΛΛΑΣ ΣΥΡΟΥ 1948 - 1952

Καθιστοί : Τόπακας ? ? Γεραγάλας Κοστικός (Γαβριήλ) Όρθιοι : Ελευθερίου ?
Αλής ? ? Καμπανάρος(Πρόεδρος) Ψυχαγιάς Ρουσσουνέλος Διαμαντίδης
Φλυτζάνης Αργουδέλης Μπαίλας.

ΣΥΡΙΑΝΕΣ ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ

Επιμέλεια κ. Ανδρέα Γ. Πασσά

φτάζυμο, το	=	επτάζυμο ψωμί
φτιάχνω	=	σιάχνω
φυγάτε	=	φύγετε
φυκιάδα, η	=	βλάστηση – ευδοκίμηση φυκιών
φυλακωμένος, ο	=	φυλακισμένος
φουσαρίζει	=	πνέει αεράκι
φουσαροκοπάει	=	πνέει δυνατός αέρας
φωνιαλάς, ο	=	φωνακλάς
φωνίδι, το	=	δυνατή διαπεραστική φωνή
φωτάρια, η	=	αφανός (φωτιά) Άη Γιάννη
φωταρίδα, η	=	αφανός (φωτιά) Άη Γιάννη
Φωτώ, τω	=	των Φώτων (Θεοφανίων)
-----		-----
χαβαλές, ο	=	φασαρία, διασκέδαση
χαλαμπαλίκι, το	=	οχλαγωγία, πολυκοσμία
χάλασμα, το	=	ερείπιο, γκρεμισμένο, ερειπωμένο
χαλωμένος, ο	=	στρωμένος με χαλιά
χαλώνω	=	στρώνω τα χαλιά
χαμπαράς, ο	=	πεταλουδάκι που «φέρει τα χαμπάρια»
χανάλι	=	χαλάλι, δόσιμο με ευχαρίστηση
χάπατο, το	=	μωροπίστευτος, ευκολόπιστος
χαραμιτζής, ο	=	ξοδεύει άσκοπα, σπάταλος
χαρίνει (ο Θεός)	=	προστατεύει με τη χάρη του (ο Θεός)
χαρμούτα, η	=	σκεύος, αντικείμενο χωρίς αξία
χαρουπάλευρο, το	=	αλεύρι από αλεσμένα χαρούπια
χαρουπόπιττα, η	=	γλυκό παρασκευασμα από χαρουπάλευρο
χαρτοκοπτική, η	=	χειροτεχνική κατασκευή
χαρχάλα, η	=	άχρηστο – κατεστραμμένο αυτοκίνητο
χαρχάλεμα, το	=	θορύβηση, ενόχληση, ταραχή
χαρχαλεύω	=	τσαχαλεύω, θορυβώ, ενοχλώ, αναμοχλεύω
χάρχαλο, το	=	άχρηστο, κατεστραμμένο αυτοκίνητο
χασαπίό, το	=	κρεοπωλείο, χασάπικο
χάσικο, το	=	αμιγές, καθαρό, άσπρο καρβέλι
χασομερνάω	=	χασομεράω, χρονοτριβώ
χαστουκάρω	=	χαστουκίζω, ραπίζω

Χαφταλεύρας, ο	=	εύπιστος, μωροπίστευτος
χαχαμίκος, ο	=	χαζούλης, χαζοχαρούμενος
χαχόλικος, ο	=	φαρδύς, μπόλικος
χαψάκι, το	=	μικρή υγράλατη παστή σαρδελλίτσα

ΙΔΙΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

Του Πέτρου Μαραγκού

«Ιδιωματισμός, μας λένε οι γλωσσολόγοι, είναι κάθε γλωσσικό στοιχείο που αναφέρεται σε γλωσσικό ιδίωμα ή διάλεκτο της Ελληνικής» (Λεξικό Μπαμπιώτη). Ας δούμε πρώτα λίγους ιδιωματοισμούς όπως:

Το κρέας- **του κρεάτου**, το γάλα -**του γαλάτου**, ενός -**μιανού**, το άλογο- **του αλόγατου** κλπ (αντί του κρέατος, του γάλακτος, ενός, αλόγου κλπ) Σε αυτό να προσθέσουμε και τη γενική του πληθυντικού χωρίς τα τελικά ν, π.χ τω γυναικώ, πόσω χρονώ κ.α.

Ένα άλλο είδος ιδιωματοισμού είναι η χρήση του θηλυκού άρθρου στην αιτιατική του πληθυντικού τις, αντί του αρσενικού τους, και με το αρσενικό ουσιαστικό στην ονομαστική του πληθυντικού π.χ. τις **ανθρώποι, τις φούρνοι, τις λόφοι, τσι γιατροί...** αντί των τους ανθρώπους, τους φούρνους..... όπως μας τα αναφέρει η Γραμματική και το Επίσημο Αναλυτικό Πρόγραμμα ορίζει να διδάσκεται στα σχολεία.

Ένα τρίτο, είναι η προφορά τσε και **τσι** στη θέση του και του κι. Παραδείγματα: **τσήπος, ο τσεφτές, Κυριτσή, τσοιμητήρι....**

Και ένα τελευταίο μεταξύ άλλων. Στα περισσότερα ρήματα στη θέση της συλλαβικής αύξησης, χρησιμοποιούσαν τη χρονική, όπως: **ήφαα** (έφαγα) **ήκαμα** (έκανα) **ηγύρεα, ήφτασα**, και άλλα πολλά. Θα τελειώσουμε με μια πρόταση παρμένη από το βιβλίο του Μ. Π. Στεφάνου, Συριανές σελίδες, (τόμος Πρώτος σελ. 153), που μας φανερώνει το πώς περίπου, μιλούσαν οι παλαιοί Συριανοί. «Κανείς τωνε δεν ημπόρεσε να το ξηγήσει. Ημείνανε βουβοί, ησαστίσανε κι ητρέμανε τα στόματά ντωνε και δεν ηθαρρεούντανε να πιστεύψουνε στα ίδια ντους τα μάτια». Πολλά από όλα αυτά έχουν επιζήσει αλλά όλο και σπανίζουν στις μέρες μας.

Πριν ολοκληρώσουμε ας προσθέσουμε λίγες λέξεις:

Παραφριζω=αποσπώ την προσοχή, **νεφελάκι**=συννεφάκι, **τάνεφέλα**=τα σύννεφα, παγιαύλι, και **σουραύλι**=ο αυλός, η φλογέρα, **αταλίζω**=προσφυλάσσω, απαγκιάζω, φρέσκο, στη φράση: «**πάω για φρέσκο**»=πηγαίνω για δροσερό νερό από την Πηγή, **βαρδιάνος**=φύλακας, **λιάτσι, σε λιάτσι**=σε λιγάκι, **σκιστός**=ο σχοίνος, **μαλεμένο**=μολυσμένο, **ρεμέντια**=τα φάρμακα, τα μέσα για θεραπεία, **καρσινοί**=αντικρινοί, **φαντίνα**=κοπέλα, νεαρό κορίτσι, **ηφαντένεψε**= η κοπέλα έφτασε σε ηλικία γάμου.

ΔΩΡΕΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ο Σύνδεσμος Συριανών της Αθήνας προσέφερε € 100 σαν ένα συμβολικό ποσό στον έρανο για τους σεισμόπληκτους της ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑΣ που οργάνωσε η Ραδιοτηλεόραση "ΑΙΓΑΙΟ" με τίτλο "ΤΗΛΕΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ"

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

01//04 – 30/06/2014

ΑΝΩΝΥΜΟΣ	50 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
ΚΑΡΑΒΑ ΣΟΦΙΑ	100 Ευρώ	Στη Μνήμη Γεωργίου Καραβά
ΑΝΩΝΥΜΗ	50 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
ΣΙΔΕΡΗ ΚΑΙΤΗ	50 Ευρώ	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου

ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Τον μήνα Μάιο η κυκλοφορία του Περιοδικού του Συνδέσμου έκλεισε τα 19 και μπήκε στα 20 χρόνια.

Στο διάστημα της κυκλοφορίας του άλλαξε διάφορες μορφές έκδοσης και διανομής, ανάλογα με τις εκάστοτε οικονομικές δυνατότητες του Συνδέσμου και κατέληξε στη σημερινή, ανέξοδη, Ηλεκτρονική μορφή η οποία περιέχει και έντυπη έκδοση για να το εκτυπώσουν όσοι επιθυμούν.

Επίσης αποστέλλεται κάθε τρίμηνο σε ορισμένους συνδρομητές οι οποίοι πληρώνουν 20 Ευρώ κάθε χρόνο (έξοδα εκτύπωσης και αποστολής) για να λαβαίνουν ταχυδρομικά τα 4 τεύχη κάθε χρόνου.

Δεν μπορούμε να μην ευχαριστήσουμε και να μην αναφέρουμε, ότι ο αρχικός εμπνευστής και εκδότης του για αρκετά χρόνια, ήταν το μέλος μας και πρώην Αντιπρόεδρος και Ταμίας του Συνδέσμου, ο αγαπητός μας φίλος Γεράσιμος Βραχωρίτης του οποίου οι κόποι τόσων ετών απέδωσαν ώστε να εδραιωθεί και να συνεχίζεται η έκδοση του.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ :

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΣΥΡΟ

Το Σαββάτο 13^η Σεπτεμβρίου και ώρα 09:00 μμ, η συμπατριώτισσά μας ηθοποιός κ. Καίτη Βαρβαρέσου - Θεολογίτου, θα ανεβάσει στην Πινακοθήκη Σύρου το έργο του Ντάριο Φο, «Η Μαμά Φρικιό»

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Όπως είχαμε προγραμματίσει το Σαββάτο 16/08/2014 θα γίνει η καλοκαιρινή συνεστίαση του Συνδέσμου στην Σύρο.

Όταν έχουμε τις λεπτομέρειες, θα επανέλθουμε σύντομα με σχετική ανακοίνωση στη Ιστοσελίδα μας και με μήνυμα Ε-Μέιλ προς τα Μέλη και φίλους μας.

Ημέρες Γαστρονομίας

Κείμενο – φωτογραφίες από τη Νινέττα Κοντογεώργη

Για δεύτερη συνεχή χρονιά πραγματοποιήθηκε στο μουσείο Μπενάκη η πολύπλευρη και πολυδιάστατη διοργάνωση «Ημέρες Γαστρονομίας». Φετινός τιμώμενος γαστρονομικός προορισμός ήταν οι Κυκλάδες. Με την υποστήριξη του Επιμελητηρίου Κυκλάδων, το οποίο στηρίζει και εκπροσωπεί 17.000 επιχειρήσεις σε 24 νησιά με έδρα τη Σύρο, το πιο διάσημο σύμπλεγμα νησιών της Μεσογείου, ζωντάνεψε μέσα από τις τοπικές συνταγές, τις γεύσεις, τα αρώματα, τα χρώματα και τα προϊόντα υψηλής γευστικής και διατροφικής αξίας. Τη Σύρο εκπροσώπησαν το γνωστό «Λουκουμοποιείο Σύρου Συκουτρή» του μέλους του Δ.Σ. Κας. Ντίνας Συκουτρή, η «Άρωμ», η οποία φτιάχνει χειροποίητες ιδιαίτερες μαρμελάδες (www.arom.gr) και η εταιρεία "Σύρου Εδέσματα Α.Ε.", η οποία δραστηριοποιείται στο χώρο της παραγωγής ντόπιων παραδοσιακών προϊόντων (www.syrou-edesmata.gr). Η εκδήλωση έλαβε χώρα στο αίθριο του μουσείου Μπενάκη στην οδό Πειραιώς το τριήμερο 9-10-11 Μαΐου 2014. Την τελευταία ημέρα των εκδηλώσεων μαγείρεψαν τοπικές σπεσιαλιτέ οι συριανοί σεφ Κωνσταντίνος Μπουγιούρης από το εστιατόριο «Ηλιοβασίλεμα», ο οποίος μαγείρεψε φιλέτο συναγρίδας με αλιφόνια και προβάτσια Πάρου, η Λίνα Φουρνιστάκη από το εστιατόριο «Αλλού Γυαλού», η οποία μαγείρεψε Κυκλαδίτικο Κουσελάκι και η Μαρίτσα Μακρυωνίτου από την "Σύρου Εδέσματα", η οποία μαγείρεψε μαραθόπιτα και τυρί Σύρου Σαν Μιχάλη παναρισμένο με βρώμη και dressing γλυκό του κουταλιού κάπαρη.

Πασχαλινό τσάι-BAZAAR

Κείμενο - Φωτογραφίες από την κ. Νινέττα Κοντογεώργη

Με μεγάλη επιτυχία ολοκληρώθηκαν για τη χειμερινή περίοδο 2013-2014 οι εκδηλώσεις του Συνδέσμου μας με το απογευματινό τσάι και πασχαλινό bazaar. Συγκεκριμένα, στις 6 Απριλίου 2014 συγκεντρώθηκαν στην αίθουσά μας πολλά μέλη και φίλοι του Συνδέσμου, όπου οι κυρίες του Δ.Σ. προσέφεραν, όπως πάντα εθελοντικά, το καθιερωμένο τσάι συνοδευόμενο από εκλεκτά χειροποίητα εδέσματα. Παράλληλα διοργανώθηκε και πασχαλινό bazaar με χειροποίητες λαμπάδες, τσουρέκια και διάφορα πασχαλινά δώρα.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΓΥΘΕΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΞ

Από την κ. Κατερίνα Στάβαρη

Το τριήμερο 30-31 Μαΐου και 1 Ιουνίου ο Σύνδεσμός μας πραγματοποίησε την ανοιξιάτικη εκδρομή του στη Νοτιοανατολική Πελοπόννησο. Ήταν μία πολύ επιτυχημένη διοργάνωση που μας άφησε όμορφες αναμνήσεις. Ο καιρός μολονότι την παραμονή μας απογοήτευσε, γεγονός που μας στοίχισε κάποιες ακυρώσεις, στη διάρκεια του τριημέρου ήταν με το μέρος μας. Τα παιχνίδια του ήλιου, με τα σύννεφα συνέθεταν ένα ελκυστικό φωτογραφικό πλάνο.

Στην επιτυχία της εκδρομής μας σημαντική συμβολή είχε ο συνοδηγός και ξεναγός μας που με την ευγένεια, την υπομονή του, την καλή του διάθεση και βέβαια τις γνώσεις του πλαισίωσε κάθε μετακίνησή μας και διάνθισε τις διαδρομές μας.

Επιτυχημένη υπήρξε επίσης και η επιλογή του καταλύματος με τα άνετα πετρόκτιστα bungalows σε ένα καταπράσινο χώρο με θέα το Γύθειο, την όμορφη πισίνα και τους πλούσιους μπουφέδες.

Την πρώτη μέρα επισκεφθήκαμε το γυναικείο μοναστήρι της Ζερμπίτσας με τον επιβλητικό πλάτανο και την θαυματοργή εικόνα της Παναγίας που χάρισε την ευλογία της μητρότητας σε άτεκνες γυναίκες.

Το πλούσιο δείπνο στο ξενοδοχείο πλαισίωσε μουσική βραδιά που ξεσήκωσε σε χορό τους περισσότερους εκδρομείς.

Την δεύτερη ημέρα κατεβήκαμε προς Νεάπολη και περάσαμε στην γραφική Ελαφώνησο με τα σμαραγδένια νερά της. Στην ονομαστή παραλία του Σίμου με τους αμμόλοφους μόνο λίγοι απήλαυσαν τα αφρισμένους κύματα, όλοι όμως ευχαριστήθηκαν τα φρέσκα ψάρια στα παραλιακά κεντράκια.

Ο απογευματινός περίπατος στο κάστρο της Μονεμβασιάς μας γοήτευσε. Το βράδυ στο ξενοδοχείο, στο δείπνο, οι καλλιφωνοί της παρέας μας πρόσφεραν το κέφι τους που συνεχίστηκε με καντάδες έξω από τα σπιτάκια.

Την ημέρα της επιστροφής επισκεφθήκαμε το αξιόλογο Μουσείο της Ελιάς στην Σπάρτη και μετά περιηγηθήκαμε στο κάστρο του Μυστρά με τις παλιές Βυζαντινές εκκλησίες.

Οφείλουμε πολλές ευχαριστίες σε όλους εκείνους που με κάθε τρόπο συνέβαλαν στην ομαλή και απολαυστική διεξαγωγή της εκδρομής αυτής.

Μια ομάδα των εκδρομέων

Αμμόλοφοι στη Ελαφόνησο

Εκκλησία στο Μυστρά

Εξω από το Μοναστήρι Ζερμπίτσας

Μοναστήρι στο Μυστρά

ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

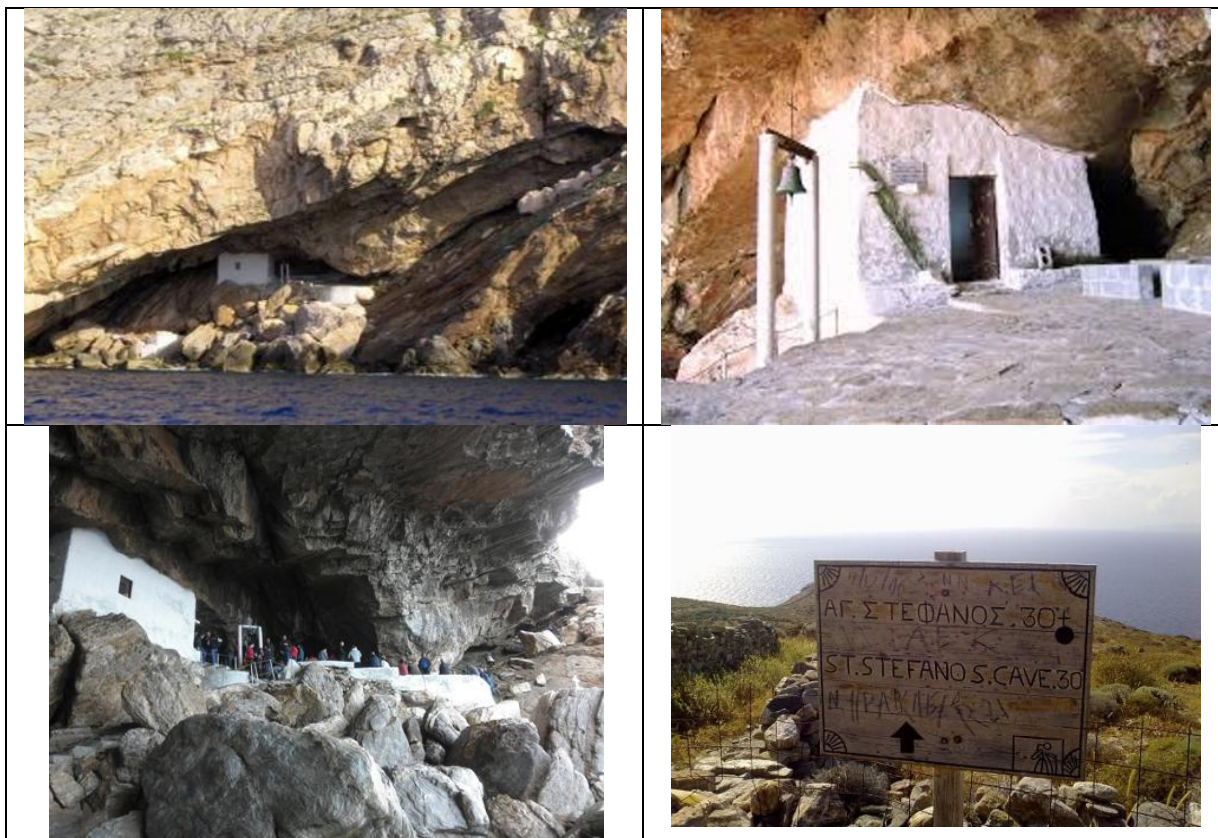
Επιμέλεια κ. Νινέττας Κοντογεώργη

Η εκκλησία της Σύρου, που έκανε την Huffington Post να παραμιλά, «Σφηνωμένη» στα βράχια, προσβάσιμη μόνο από τη θάλασσα με θέα το απέραντο γαλάζιο.

Μπορεί κάποιες εκκλησίες να εντυπωσιάζουν με το μέγεθός τους και την πολυτέλειά τους, όμως, κάποιες άλλες εντυπωσιάζουν με τη λιτότητά τους. Επίσης λόγω της θέας που δεν έχει καμιά άλλη, από τον περίβολό της ή, ακόμα, λόγω της τοποθεσίας στην οποία είναι χτισμένη. Μια τέτοια περίπτωση είναι αυτή του Αγίου Στέφανου στη Σύρο που εντυπωσίασε και την Huffington Post, η οποία κατέταξε το παρεκκλήσι στους 10 καλύτερους ναούς του κόσμου που είναι χτισμένοι σε σπηλιές.

Το εκκλησάκι βρίσκεται στην περιοχή του Γαλησσά και είναι «σφηνωμένο» ανάμεσα σε βράχους που δημιουργούν μια σπηλιά με θέα... το Αιγαίο. Σύμφωνα με το θρύλο, το παρεκκλήσι χτίστηκε από έναν ψαρά, ονόματι Στέφανο, που σώθηκε από ένα γιγάντιο καλαμάρι και θέλησε να ευχαριστήσει με αυτόν τον τρόπο τον προστάτη άγιο του.

Η πρόσβαση στο εκκλησάκι του Αγίου Στέφανου γίνεται είτε μέσω της θάλασσας είτε με τα πόδια. Όποιος θελήσει να ακολουθήσει το δεύτερο τρόπο θα πρέπει να γνωρίζει ότι θα χρειαστεί αρκετή ώρα περπάτημα κάτω από τον καυτό ήλιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Από Ημερήσιο τύπο

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη

Ο Κων/νος Καμπάνης γέννημα θρέμμα συριανός απεφοίτησε από το τότε Γυμνάσιο Αρρένων το 1947.

Το όνομα που του έδωσαν ήταν του εκ της μητρός παππού του Κων/νπου Ασλανίδη-Κασιώτη για τον οποίον η θάλασσα ήταν η δεύτερη μητέρα του. Άλλωστε στη Σύρα οι Κασιώτες που εγκαταστάθηκαν μετά την κατοχή της Δωδεκανήσου από τους Ιταλούς ήταν σχεδόν στο σύνολό τους ναυτικοί, αλλά και αρκετοί έγιναν εφοπλισταί.

Έτσι ο εγγονός του Κων/νου Ασλανίδη, Κώστας Καμπάνης είχε δρομολογηθεί από μικρός να ακολουθήσει το ναυτικό επάγγελμα του παππού του. Μετά την αποφοίτησή του από το Γυμνάσιο (ο Κ. Καμπάνης) επήγε στην Αγγλία στη ναυτική σχολή Rangbourn για δύο χρόνια και έλαβε το πτυχίο του. Στη συνέχεια υπηρέτησε ως δόκιμος γέφυρας σε πλοία υπό αγγλική σημαία, αλλά συμφερόντων οικογενείας Νικόλαου.

Αφού επήρε το αγγλικό δίπλωμα του Ανθυποπλοιάρχου επέστρεψε στην Ελλάδα και έκτοτε υπηρετούσε σε ελληνικά ωνεανοπόρα πλοία του εμπορικού Ναυτικού ως αξιωματικός γέφυρας στην αρχή και στη συνέχεια ως πλοίαρχος. Με την ευλογία του Υψίστου είχε την τύχη να έχει για ισόβια σύντροφό του τη Μαίρη με η οποία μαζί με την κόρη τους Κατιάνα του παραστάθηκαν με υπεράνθρωπες προσπάθειες τα τελευταία χρόνια της ζωής του, όταν η ανίατη νόσος τον προσέβαλλε. Όταν δυστυχώς η κατάσταση της υγείας του επιδεινώθηκε πάρα πολύ, η συμπαράστασή τους και ο αγώνας τους ήταν συνεχής και εξαντλητικός, ώστε να του απαλύνουν τους πόνους και τις δυσχέρειες που του προκαλούσε η ασθένεια του.

Ο υιός του Κων/νου Καμπάνη, Νικόλαος έκανε εξαιρετικές σπουδές στο γνωστό Πανεπιστήμιο του Λονδίνου Imperial College από το οποίο έλαβε το πτυχίο του μηχανολόγου. Η πρόοδος του υιού του τον γέμιζε με υπερηφάνεια. Όταν η εφοπλιστική εταιρεία, συμφερόντων οικογένειας Κέδρου, εγκατέστησε ναυτιλιακό γραφείο στον Πειραιά, την «ΧΑΛΚΙΔΩΝ» ο Κων/νος Καμπάνης προσελήφθη ως αρχιπλοίαρχος και στο γραφείο αυτό υπηρέτησε μέχρι της συνταξιοδότησεως του.

Διετέλεσε για πολλά χρόνια Πρόεδρος του Συλλόγου των Εν Αθήναις Συριανών και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Κασσίων των Αφων Ρεθύμνη. Είναι γνωστό ότι από τη θέση αυτή βοηθούσε πολλούς Συριανούς για να τους δοθεί οικονομική αρωγή, σε περιπτώσεις υγείας και κυρίως νοσοκομειακής περίθαλψης.

Ο Κων/νος Καμπάνης σε όλη την επαγγελματική του σταδιοδρομία εκτελούσε τα καθήκοντά του με συνέπεια και ζήλο. Ως πλοίαρχος ήταν αγαπητός στα πληρώματα και διατηρούσε στενές σχέσεις μαζί τους και μετά την αποναυτολόγησή του.

Σαν Συριανός είχε χιούμορ και φυσικά έκανε και τα σχετικά καλαμπούρια και πειράγματα προς τέρψιν και διασκέδαση της παρέας του.

Στις 21 Μαρτίου 2014 ο καπετάν Κώστας σαλπάρισε για το τελευταίο μακρινό ταξίδι.

Ενδιαφέροντα :

Επιμέλεια : κ. Ελένη Χατζίρη

Για σκεφθείτε ότι :

Οι δαπάνες μας αυξάνουν αλλά η απόλαυσή μας λιγοστεύει, έχουμε μεγαλύτερα σπίτια αλλά μικρότερη οικογένεια.

Φλυαρούμε αδιάκοπα και αγαπάμε με το σταγονόμετρο.

Πήγαμε στο φεγγάρι και γυρίσαμε αλλά βαριόμαστε να πάμε απέναντι και να επισκεφθούμε το γείτονά μας.

Έχουμε περισσότερα τρόφιμα αλλά χειρότερη διατροφή και περισσότερους πεινασμένους.

Γι' αυτό αναζητείστε τη γνώση και την αλήθεια, διαβάστε και σκεφθείτε περισσότερο, αγναντεύετε τη φύση και μην αφήνετε να σας βασανίζουν συνέχεια οι ανάγκες σας.

Απολαύστε κάθε στιγμή σα να είναι η τελευταία της ζωής σας. Ας πούμε στους αγαπημένους μας πόσο τους αγαπάμε.

Κάθε μέρα, κάθε ώρα και κάθε λεπτό είναι μια ξεχωριστή κατάσταση.

Γύρω στα μέσα του 5^{ου} αι. π.χ. ζούσε στις Συρακούσες και δίδασκε ο Έλληνας ρήτορας Κόραξ, που τα δίδακτρα τα έπαιρνε από τους μαθητές του, τότε μόνο αν θα κέρδιζαν την πρώτη τους δίκη.

Ο μαθητής του Τισίας όμως, αρνήθηκε να του πληρώσει τα δίδακτρα και ο Κόρακας τον μήνυσε.

Αγορεύοντας στο δικαστήριο ο Κόρακας είπε : « εάν ο Τισίας χάνει τη δίκη πρέπει να με πληρώσει. Εάν την κερδίσει πρέπει πάλι να με πληρώσει γιατί αυτό σημαίνει πως έγινε καλός ρήτορας».

Ο Τισίας στην απολογία του είπε : Αν χάσω τη δίκη δεν του οφείλω τίποτα γιατί δεν έγινα καλός ρήτορας, αν όμως την κερδίσω δεν του χρωστάω τίποτα».

Τότε οι Δικαστές διαπίστωσαν ότι : εκ κακού Κόρακος κακό ωόν.

Πηγή : Δαφνή Ελένη

Το έθιμο της Πρωταπριλιάς

Κάθε χρόνο την 1^η Απριλίου αναβιώνει το έθιμο με τα... **αθώα ψέματα**. Πρόκειται για μία παιγνιώδη συνήθεια των ανθρώπων με παγκόσμια διάσταση. Το έθιμο έλκει την καταγωγή του από τη **Δύση** και ρίζες του ανιχνεύονται στους αρχαίους **Κέλτες**, οι οποίοι συνήθιζαν την Πρωταπριλιά που καλυτέρευε ο καιρός, να βγαίνουν για ψάρεμα. Τις περισσότερες φορές γύριζαν με άδεια χέρια, αλλά οι ψεύτικες ιστορίες τους για μεγάλα ψάρια έδιναν κι έπαιρναν.

Από τους Κέλτες και τους Γάλλους το έθιμο μεταλαμπαδεύτηκε σε όλο τον κόσμο, με προεξάρχουσες τις **εφημερίδες** στις αρχές του 20^{ου} αιώνα και, στη συνέχεια, τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης, που συχνά μεταδίδουν πολύ **επιτυχημένες ειδήσεις – φάρσες**.

Στον **ελληνικό** χώρο το έθιμο πρέπει να ήταν γνωστό από την εποχή των **Σταυροφοριών**. Η συνήθεια να λένε ψέματα δεν είναι άγνωστη στην Ελλάδα. Μάλιστα, αποτελεί, όπως υποστηρίζει ο λαογράφος **Γεώργιος Μέγας**, συνήθη μηχανισμό στην προσπάθεια εξασφάλισης της επιτυχίας μιας μαγικής ενέργειας ή ενός δύσκολου έργου, βάσει της αντίληψης ότι η ψευδολογία ξεγελά και εμποδίζει τις βλαπτικές δυνάμεις. Το ψέμα της Πρωταπριλιάς είναι «ένα σκόπιμο ξεγέλασμα των βλαπτικών δυνάμεων που θα εμποδίζαν την αγροτική παραγωγή», σύμφωνα με το λαογράφο **Δημήτριο Λουκάτο**.

Πρωταπριλιάτικες φάρσες που άφησαν εποχή :

Το **1957**, ο παρουσιαστής ειδήσεων του BBC Richard Dimbleby παρουσίασε οπτικοποιημένο ρεπορτάζ για την ανοιξιιάτικη... **συγκομιδή σπαγγέτι** στην Ιταλία και γίνεται πιστευτός!

Το **1993**, άρθρο στη βρετανική εφημερίδα Independent ανέφερε την **ανακάλυψη του χωριού του Αστεριξ** από επιστήμονες των Πανεπιστημίων της Οξφόρδης και της Βρέστης. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, οι ανασκαφές έφεραν στο φως νομίσματα, στα οποία απεικονίζονταν αγριογούρουνα, ενώ δεν υπήρχε ίχνος ρωμαϊκής εισβολής!

Το **1995**, το **ελληνικό Υπουργείο Πολιτισμού** ανακοίνωσε ότι κατά τις ανασκαφές του metro **βρέθηκε ο τάφος του Σωκράτη**. Το υπουργείο έδωσε, μάλιστα, λεπτομέρειες, ενώ σημείωνε ότι βρέθηκαν επίσης ο χιτώννας του ίδιου, αλλά και ίχνη του κώνειου που είχε πιεί. Η... είδηση έκανε το γύρο του κόσμου μέσω των ξένων ειδησεογραφικών πρακτορείων. Πρώτο στην παγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού έπεσε το Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων, που λίγες ώρες μετά έσπευσε να ανακαλέσει.

Το **2008**, το BBC παρουσίασε βίντεο με μία μοναδική ανακάλυψη: **Πιγκουΐνοι** της Ανταρκτικής μετατρέπονται σε **αποδημητικά πουλιά**, πετώντας μίλια μακριά. Σύμφωνα με τον παρουσιαστή Terry Jones, προορισμός τους είναι τα τροπικά δάση της Αμερικής.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ 01/04 έως 30/06/2014

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζίρη

Γεννήσεις :

Το ζεύγος Κώστα Γεράρδη και Αγγελικής Κεχαγιά - Γεράρδη κόρη του Δημητρίου Κεχαγιά απέκτησαν αγοράκι στις 30/5/2014.

Το ζεύγος Ειρήνης και Χρήστου Μοσχοπούλου-Καταπόδη απέκτησαν κοριτσάκι. Πρόκειται για δισέγγονη του μέλους μας κ. Τσαγκρινού.

Το ζεύγος Εμμανουήλ και Νάνσυ Χατζή απέκτησαν αγοράκι στις 14/06. Είναι εγγονάκι της Πόπης Γαργάλου και Βασίλη Νέρου.

Βαπτίσεις :

Το ζεύγος Μίνας και Γιάννη Κοντογεώργη παιδιά της Σωτηρίας και του Σταμάτη Κοντογεώργη στις 1/6/2014 βάφτισαν στο Ι.Ν. Αγ. Φωτεινή Μακρυγιάννη το κοριτσάκι τους και του έδωσαν το όνομα Παναγιώτα (Πένυ).

Γάμοι :

Στις 7/6/2014 στον Ι.Ν. Προφήτη Ηλία Πατρών παντρεύθηκαν η Μαρία Ζεβλά με τον Παναγιώτη Σαλίβερο γιο των συμπατριωτών μας Μαίρης και Νίκου Σαλίβερου.

Επιτυχίες :

Απεφοίτησε από την Σχολή Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών η Αμάντα Σαρρή κόρη της Ελεωνόρας και του Γεωργίου Σαρρή.

Με αφορμή την 12^η Μαΐου ημέρα μνήμης της Γενοκτονίας του Ποντίου Ελληνισμού, η Συντονιστική Επιτροπή Νεολαίας της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδας προκήρυξε το '40 μαθητικό διαγώνισμα για το Πόντο. Σ' αυτόν τον διαγωνισμό μπορούσαν να πάρουν μέρος μαθητές Δημοτικού (Δ', Ε', ΣΤ' τάξεις), Γυμνασίου, Γενικού Λυκείου και Επαγγελματικών Σχολών. Η Συριανή μαθήτρια Μάρω-Μαγδαληνή Δαλεζίου διακρίθηκε λαμβάνοντας τιμητικό βραβείο

Πένθη :

Απεβίωσαν οι κάτωθι την περίοδο 01/04 – 30/06/2014

Ο Επίτιμος Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Μαρκουλής Αντώνιος του Ευαγγέλου και ετάφη στη Σύρο στις 8/4/2014,

Ο Τσίκνας Γεώργιος του Κων/νου,

Ο Μάινας Γεώργιος, παιδί του Καπετάν Γιάννη και της Καλλιόπης και ετάφη στο Σύδνεϋ.

Η Πατρικίου Βαρβάρα, ετάφη στις 26/5/2014 στο 3^ο Νεκροταφείο.

Ο Μπαΐλας Σπύρος του Γεωργίου και ετάφη στη Σύρο, Α' μηχανικός Εμπορικού Ναυτικού.

Στις 8/5 η Γιαλόγλου Δήμητρα χήρα Νικολάου, το γένος Μαγουλά, μητέρα του Γιαλόγλου Ανδρέα και θεία του Γαλαντή Γρηγορίου.

Ετάφη στη Σύρο η Μαρία χήρα Γεωργίου (ανάπηρος) Βαμβακάρη, μητέρα Φλώρας Βαμβακάρη.

Απεβίωσαν στην Αθήνα στις 14/06 ο συμπατριώτης μας Γιάννη Διακάκης του Μηνά, γόνος της γνωστής Συριανής οικογενείας Διακάκη και η συζύγος του Κική.

Διάφορα Ενδιαφέροντα :

Στις 8/6/2014 ο Σύλλογος των εν Ελλάδι Κασίων εόρτασε την 190^η επέτειο του Ολοκαυτώματος του ηρωικού και ακριτικού Νησιού της Κάσου. Την όλη εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους τα μέλη του Δ.Σ. μας κ. Ελένη Χατζίρη και Σπύρος Μπαρμπιάς.

Στα πλαίσια της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου κατ' οίκον Νοσηλείας που πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα Συνεστιάσεων του Ξενοδοχείου «ΕΡΜΗΣ». Ο απερχόμενος Πρόεδρος Κ. Αντ. Μαυρομουστάκης αναφέρθηκε στα 20 χρόνια αδιάλειπτης λειτουργίας και προσφοράς στους κατοίκους του νησιού μας.

Στις 7/5/2014 διεξήχθησαν αρχαιρεσίες.

Το Νέο Δ.Σ. έχει ως εξής :

Πρόεδρος : Μαυρομουστάκης Αντώνης

Αντιπρόεδρος : Δρακοπούλου-Βαρθαλίτου Ελένη και Στρατής Μιχαήλ.

Γραμματέας : Χαλκιά Ευαγγελία

Ταμίας : Αλμανόπουλος Αντώνης

Μέλη : Δενδρινού Μόνικα, Δουράτσου Σπεράντζα και οι Ιερείς Κων/νος Κοντός ως εκπρόσωποι της Ορθοδόξου Εκκλησίας και Ιωάννης Ρύσος ως εκπρόσωπος της Καθολικής Εκκλησίας.

Η 78^η επέτειος από της ευρέσεως της Εικόνας του Αγίου Δημητρίου εορτάστηκε στις 25/5/2014 (1936-2014). Η εικόνα στις 25/5/2014 μεταφέρθηκε λιτανευτικώς όπου και παρέμεινε για προσκύνημα στον Ναό Αγίου Νικολάου. Επέστρεψε και πάλι την 1^η Ιουνίου 2014 με αυτοκινητοπομπή στον Ι. Ν. Αγ. Δημητρίου.

Υπό τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Δωροθέου και παρουσία όλου του κλήρου του νησιού μας και πλήθος κόσμου στον Ι.Ν. Παναγίας στα Χρούσα έγινε η βάπτισή της τρίτης κόρης του Αρχιερατικού Επιτρόπου κ. Βλαβιανού και πήρε το όνομα Μαρίνα

Στις 10-5-1905 στην Άνω Σύρο γεννήθηκε ο Μάρκος Βαμβακάρης στο συνοικισμό Σκαλί. Ακρογωνιαίος λίθος της λαϊκής μουσικής, από οικογένεια Καθολικών και ήταν

το πρώτο από τα 6 παιδιά του Δομίνικου και της Ελπίδας Βαμβακάρη. Ο πατέρας του έπαιζε γκάιντα και ο παππούς του έγραφε τραγούδια.

Η Νευρολόγος Ιατρός του Γενικού Νοσοκομείου Χριστίνα Μαντογιαννάκου, η οποία είναι η Αγιογράφος, δώρισε μεγάλη εικόνα της Παναγίας.

Να σημειωθεί ότι η εικόνα αυτή ετέθη σε λαχειοφόρο αγορά.

Τιμή λαχνού 2,00 €.

Η κλήρωση θα γίνει τον Αύγουστο του 2014.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Σας γνωρίζουμε τον Αριθμό Λογαριασμού μας στην **Alpha Bank 238 0020 0100 0044** για όσους επιθυμούν να καταθέσουν μια δωρεά ή να πληρώσουν την συνδρομή τους

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ

Το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα «Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΑΣΙΩΝ» ενοικιάζει τα ακόλουθα επτά (7) διαμερίσματα και χώρο στάθμευσης στην πολυκατοικία που βρίσκεται στην Ερμούπολη Σύρου στην οδό Ποσειδώνος 2 περιοχή Βαπόρια.

Διαμέρισμα	Εμβαδόν	Τιμή Εκίνησης
α) Ισόγειος χώρος στάθμευσης	55,70 τ.μ.	200,00€
β) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
γ) Ισογείου	102,65 τ.μ.	450,00€
δ) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ε) Α' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
στ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	520,00€
ζ) Β' ορόφου	117,31 τ.μ.	580,00€
η) Γ' ορόφου	173,51τ.μ.	900,00€

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν κατά τις εργάσιμες ημέρες και ώρες με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Ιδρύματος στην Σύρο κ. Νικήτα Γρυπάρη τηλ. 22810-81695 καθώς επίσης και με τα Γραφεία του Ιδρύματος στην Αθήνα στα τηλ. 210-3242952 & 210-3244246-280

ΠΩΛΗΣΗ

Η παλαιά Στέγη του Συνδέσμου μας, Καποδιστρίου 42, Βος Όροφος κοντά στην Ομόνοια, συνολικού εμβαδού 105 τ.μ με δυνατότητες χωρισμού σε 2 ή και 3 ανεξάρτητους χώρους με χωριστές εισόδους. Κατάλληλο και για επαγγελματική στέγη. Πληροφορίες στο τηλ. 6934 302841

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σας πληροφορούμε ότι ο συμπατριώτης και Μέλος μας κ. Σταμάτης Λίνας του Χρήστου, Συμβολαιογράφος εγκαταστάθηκε πρόσφατα στην Αθήνα και το Γραφείο του είναι επί της οδού Νικηταρά 2-4 με τηλέφωνα 2103300434 και 697 9928615

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ευχαρίστως το Περιοδικό του Συνδέσμου φιλοξενεί συνεργασίες μελών και φίλων, κυρίως που αφορούν τη Σύρο και το Σύνδεσμο Συριανών, που θα αποστέλλονται από εσάς. Παρακαλούμε, εάν είναι δυνατόν, τα κείμενα σας να στέλνονται σε Ηλεκτρονική μορφή και να συνοδεύονται από φωτογραφικό υλικό, εφόσον υπάρχει, στη Διεύθυνση του Συνδέσμου nisosyros@gmail.com

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Για όσους από τα Μέλη ή και Φίλους μας δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο και δεν έχουν τη δυνατότητα να διαβάζουν το Περιοδικό μας, φροντίσαμε και επιτύχαμε μια πολύ λογική τιμή ώστε να μπορούν να το παραγγέλλουν και να το παίρνουν, εφόσον επιθυμούν, στη διεύθυνση τους ταχυδρομικώς.

Η συνολική τιμή κάθε τεύχους θα είναι 5,00 Ευρώ συμπεριλαμβανομένων και των ταχυδρομικών εξόδων, με την προϋπόθεση ότι θα παραγγείλουν και τα τέσσερα τεύχη για το έτος 2014, με την ακόλουθη διαδικασία:-

Θα καταθέσουν στον Λογαριασμό του Συνδέσμου στην Alpha Bank Αριθ. Λογαριασμού **238 0020 0100 0044**

ή IBAN **GR79 0140 2380 2380 0200 1000 044** προκαταβολικά, το συνολικό πόσον των 20,00 Ευρώ (για τα τέσσερα τεύχη) αναφέροντας το Όνομα των και ότι η κατάθεση πρόκειται για το Περιοδικό.

Σημειώσετε ότι με αυτή τη διαδικασία επιτύχαμε την τιμή που αναφέρουμε.

Θεωρούμε ότι αυτός ο τρόπος είναι ο πλέον καλύτερος για την εξυπηρέτηση των Μελών και Φίλων μας και κυρίως αυτών που δεν έχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο μεν, αλλά και θεωρούν προτιμότερο να το διαβάζουν στην έντυπη μορφή.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ

Τάκης Κυριτσόπουλος

Μίλα μου
για τις μεγάλες νεότητες
και για τις γέρικες ματιές,
που αργοδύουν.

Μίλα μου
για καθρέφτες δίχως είδωλα
που δεν ξυπνάνε μέσα μας τώρα
καμιά μνήμη.

Μίλα μου
για όνειρα έξω από ύπνους
και για προσδοκίες, που γεφυρώνουν
τις ματιές μας.

Μίλα μου
για τις αλλοδαπές αχτίδες,
τα κατοπινά μονοπάτια
και τις ξαποστάσεις
κάτω απ' τους γαλάζιους ίσκιους
των σημαιών μας.

Μίλα μου
για τις οδύνες των λουλουδιών
και για ανθρώπους σταυρωμένους
πάνω στις αλήθειες τους.
Και όπως, το δικό μου άστρο
θα λάμπει μέσα σου,
μίλα μου για τους νέους
με το καθαίο προφίλ,
που άλλο τίποτα δεν τους απομένει
από το χρόνο!
Μίλα μου.....

Φ Υ Γ Η

του Τάκη Κυριτσόπουλου

Σε άπαιχτα ταξίμια, σακλάντζες και στροφές
και σε ίδιες καληνύχτες κλειδώνονται οι βραδιές.
Μεσ' στους πιστούς καθρέφτες φυραίνει η ζωή
γιαβάσικο τσιγάρο, που 'χει μισοκαεί.

Σκορπίζουν σε σοκάκια και στράτες σταυρωτές
στα τέσσερα οι ζωές μας σαν χρόνου εποχές.
Χάνονται εδώ φιλίες, αγάπες και δεσμοί,
εδώ μαδάν εικόνες και σβήνουν γυρισμοί.

Ψηλό στα πανηγύρια ανάστημα φορά
ένα νέο χελιδονάκι με γέρικα φτερά.
Κι δίκλωνη γοργόνα με τ' άστρο του βοριά
στο μπράτσο κεντημένη, πλάι στη μαχαιριά.

Βενέτικο καντήλι, φανάρι της γραμμής
τ' ολόγεμο φεγγάρι, απ' όπου κι αν το δεις.

«Τα στερνά»

(Ασμαμελαγχολικόν και άχυμον.)

Του Νίκου Σαλίβερου

Κί' ήλθε ο καιρός και κύλησαν τα χρόνια
της νιότης σπάνε τ' αποδέλοιπα μπαλόνια.
Μούρες και κεφαλές γεμίσανε με χιόνια
και εκεί που είμαστε αφέντες γίναμε πιόνια.

Θυμάμαι τα τραγούδια κάτω απ' τα μπαλκόνια,
στα δέντρα συνέχιζαν ξημέρωμα τ' αηδόνια.
Στις αμμουδιές ξεκίναγαν τη μέρα τα γλαρόνια,
όλα πετάξαν μακριά απόδημα χελιδόνια.

«Περήφανα τα γηρατειά σ' ελευθέρα αλώνια»
μας τάξανε και δώσαμε σε κείνους τα γαλόνια.
Κι είπαν αυτοί σαν έχασαν της <βρώμας> τη κολόνια,
«Εις τον Καιάδα οι γέροντες, ειν'όλοι τους κωθώνια»

ΡΕΦΡΕΝ

Τα όμορφα χαθήκανε τα πράματα,
καθόλου δεν βόηθησαν τα τάματα.
Αχυμα και ξινόγλυκα μένουν τ' <άσματα>
κι' οι άμοιροι για γιατρειών πειράματα.

Ο,τι λαχαίνει, κάθε μέρα τραγουδώ
κι'ένα φτηνό δαγκώνω μανταρίνι.
Εχω μια μόνιμη νυχτερινή επωδό,
πριν κοιμηθώ, να (πίνω μία ασπιρίνη.)*

Σε λόγου σας.

*Νομίζω αυτή δεν είναι σε «γενόσημο» ακόμη
Το σωστό βέβαια είναι (να καταπίνω την οδύνη)

Καμένες ελπίδες

Του Νίκου Σαλίβερου

Ξύπνησε η μέρα
και μαύρο αντίκρισα τον ουρανό.
Βροχή δεν ήταν, δεν ήταν καταιγίδα
Βαριά και η πνοή τ' αγέρα
για το σπουργίτι ορφανό.
Καιγόταν δίπλα η τελευταία ελπίδα.

Γεμάτα τα όνειρα με αισθήματα
απ' της ζωής παθήματα, μαθήματα.
Έτρεξα το χθες , τρέχω το σήμερα,
στ' αύριο αγριεύομαι
και κυριεύομαι
από θεριά ανήμερα.

Αποκοιμιάται η μέρα
και μαύρο σκεπάζει το βουνό.
Καίγεται κάθε ελπίδα στην ελπίδα.
Πορεία δεν βγαίνει από αστέρα
και τ' όνειρο είναι σκοτεινό,
προμάντεμα για νέα καταιγίδα.

Βαθιά στη κιβωτό του νου μου ριζωμένη
μ' ιδρώτα πάθους ποτισμένη,
πορφυρογέννητη και στολισμένη
έγινε η Ελπίδα, η πρώτη αγαπημένη.

Ξυπόλυτος περπάτησα το ποταμό της
μα ψεύτικο ήταν στη λίμνη το νερό της ,
σαν έπεσα στη πυρκαγιά που προξενεί το κέρδος
και μου' δωσε σκιά ζωής , ο στεγνωμένος κέδρο.

Του Τάκη Κυριτσόπουλου

